De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 200

45. årgang

30. juli 2002

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

⋆ **Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1376/2002/EF af 12. juli 2002 om ændring af beslutning nr. 1336/97/EF om et sæt retningslinjer for transeuropæiske telenet** 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 1377/2002 af 29. juli 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 5

⋆ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1378/2002 af 29. juli 2002 om indstilling af fiskeri efter ising fra fartøjer, som fører en medlemsstats flag** 7

Kommissionens forordning (EF) nr. 1379/2002 af 29. juli 2002 om levering af vegetabilsk olie som fødevarehjælp 8

⋆ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1380/2002 af 29. juli 2002 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur** 12

⋆ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1381/2002 af 29. juli 2002 om detaljerede regler for åbning og forvaltning af toldkontingenter for rørråsukker til raffinering med oprindelse i de mindst udviklede lande for produktionsåret 2002/03 til 2005/06** 14

Kommissionens forordning (EF) nr. 1382/2002 af 29. juli 2002 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger 18

Kommissionens forordning (EF) nr. 1383/2002 af 29. juli 2002 om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den anden licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1197/2002 20

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

2002/623/EF:

⋆ **Kommissionens beslutning af 24. juli 2002 om fastsættelse af vejledende noter til supplering af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF** [1] *(meddelt under nummer K(2002) 2715)* 22

2002/624/EF:

⋆ **Kommissionens beslutning af 24. juli 2002 om bemyndigelse af Italien til at tillade eksport af en aromatiseret vinbaseret drikkevare, der ikke opfylder bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter** *(meddelt under nummer K(2002) 2773)* 34

2002/625/EF:

⋆ **Kommissionens beslutning af 25. juli 2002 om anden ændring af beslutning 2002/383/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Frankrig, Tyskland og Luxembourg** [1] *(meddelt under nummer K(2002) 2824)* 35

2002/626/EF:

⋆ **Kommissionens beslutning af 25. juli 2002 om godkendelse af den plan, Frankrig har forelagt for udryddelse af klassisk svinepest hos vildsvin i departementerne Moselle og Meurthe-et-Moselle** [1] *(meddelt under nummer K(2002) 2826)* 37

2002/627/EF:

⋆ **Kommissionens afgørelse af 29. juli 2002 om nedsættelse af de europæiske tilsynsmyndigheders gruppe vedrørende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester** [1] 38

[1] EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 1376/2002/EF
af 12. juli 2002
om ændring af beslutning nr. 1336/97/EF om et sæt retningslinjer for transeuropæiske telenet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 156,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter høring af Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251 ([3]),

og ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF ([4]) skal Kommissionen hvert tredje år forelægge en beretning om gennemførelsen af beslutningen for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

(2) Kommissionen forelagde denne beretning den 10. december 2001

(3) Ifølge nævnte artikel 14 skal Kommissionen forelægge passende forslag til revision af bilag I til beslutningen på grundlag af den tekniske udvikling og de indhøstede erfaringer.

(4) Revisionsrettens særberetning nr. 9/2000 indeholder en række anbefalinger, der tages op i Kommissionens beretning.

(5) I meddelelsen om Kommissionens initiativ op til Det Europæiske Råds ekstraordinære møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000, præsenterede Kommissionen eEurope-initiativet, der lægger særlig vægt på den sociale dimension af informationssamfundet.

(6) Den 28. januar 2002 vedtog Rådet en resolution om en fælles strategi og særlige foranstaltninger inden for net- og informationssikkerhed ([5]).

(7) Bilag I til beslutning nr. 1336/97/EF bør derfor revideres i overensstemmelse hermed.

(8) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af nærværende beslutning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([6]) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Beslutning nr. 1336/97/EF ændres således:

1) I artikel 1 indsættes følgende stykke:

»I denne beslutning refererer telekommunikationsinfrastruktur til net til elektronisk fremsendelse af oplysninger og de tjenester, som anvender dem.«

2) Artikel 8 affattes således:

»*Artikel 8*

1. Kommissionen bistås af et udvalg (i det følgende benævnt »udvalget«).

2. Når der henvises til nærværende stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.«

3) Artikel 14 ændres som følger:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Inden den 31. januar 2005 forelægger Kommissionen en rapport om gennemførelsen af denne beslutning i tidsrummet fra juli 2000 til juni 2004 for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.«

([1]) EFT C 103 E af 30.4.2002. s. 23.
([2]) Udtalelse afgivet den 29.5.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 14.5.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Rådets afgørelse af 18.6.2002.
([4]) EFT L 183 af 11.7.1997, s. 12.
([5]) EFT C 43 af 16.2.2002, s. 2.
([6]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

b) stk. 4 affattes således:

»4. Hvis der ikke er truffet afgørelse senest den 31. december 2006, anses bilag I for bortfaldet, med undtagelse af de forslagsindkaldelser, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* før denne dato.«

4) Bilag I erstattes af teksten i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2002.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
P. COX	P. S. MØLLER
Formand	*Formand*

BILAG

»BILAG I

FASTLÆGGELSE AF PROJEKTER AF FÆLLES INTERESSE

1. Transeuropæiske telenet vil bidrage til indførelsen af innovative transeuropæiske tjenester i almenhedens interesse. Tjenesterne vil bidrage til informationssamfundets udvikling med hensyn til vækst, beskæftigelse, social samhørighed og inddragelse af alle i den videnbaserede økonomi.

2. TEN-Telecom-programmet yder støtte til undersøgelse og godtgørelse af sådanne tjenesters tekniske og økonomiske gennemførlighed samt til iværksættelse af tjenesterne. Tjenesterne skal være innovative, transeuropæiske og baseret på kendt teknologi:

   — en tjeneste kan lanceres i forskellige medlemsstater med passende tilpasning i hver enkelt medlemsstat

   — en tjeneste, der allerede er indført i en enkelt medlemsstat uden støtte under dette program, kan udvides til andre medlemsstater

   — en tjeneste, der klart har tværeuropæisk interesse, kan indføres i en enkelt medlemsstat.

3. Da tjenesterne skal betragtes som transeuropæiske, tilskyndes der til projekter med deltagelse af organisationer fra mere end en medlemsstat og til gennemførelse i mere end en medlemsstat, selv om dette ikke kræves.

4. På denne baggrund fastlægges projekter af fælles interesse ud fra, i hvor høj grad de kan yde praktisk støtte til, at målene i denne beslutning nås.

5. De projekter af fælles interesse, der beskrives nedenfor, er inddelt i tre niveauer, der udgør en sammenhængende struktur.

   i) **Applikationer**

   Applikationer skal opfylde brugernes behov og tage hensyn til kulturelle og sproglige forskelle samt til krav vedrørende tilgængelighed, navnlig for handicappede. Hvor det er relevant, skal de tage højde for de særlige behov i mindre udviklede eller tyndt befolkede regioner. De skal gøre brug af bredbåndsnet, mobilnet og andre kommunikationsnet efter behov.

   ii) **Generiske tjenester**

   Generiske tjenester skal opfylde applikationernes fælles krav ved at levere fælles værktøjer til udvikling og implementering af nye applikationer baseret på indbyrdes kompatible standarder. De skal levere tjenester til dataoverførsel og -integritet på tværs af net, herunder bredbånds- og mobilnet.

   iii) **Sammenkobling af og interoperabilitet mellem net**

   Der vil blive ydet støtte til sammenkobling, interoperabilitet og sikkerhed i forbindelse med net, der danner grundlag for særlige applikationer og tjenester af offentlig interesse.

   I de følgende afsnit fastlægges, for hvert niveau i de transeuropæiske net, de projekter af fælles interesse, der i henhold til artikel 9 skal specificeres efter proceduren i artikel 8.

I. **Applikationer**

— e-Forvaltning og e-Administration: En mere effektiv, interaktiv og integreret service fra det offentlige til gavn for borgere og SMV'er er en af informationssamfundets oplagte muligheder. Der vil blive ydet støtte til tjenester på alle niveauer: europæisk, nationalt, regionalt og lokalt til onlinetjenester, herunder tjenester vedrørende elektroniske offentlige indkøb, sikker adgang for borgere og SMV'er til offentlige onlinetjenester, personlig sikkerhed, miljø og turisme, virksomhedsstøtte for SMV'er (bl.a. informationstjenester og e-handel) samt tjenester, der har til formål at udvide deltagelsen i den demokratiske beslutningsproces. Tjenesterne kan leveres af eller med støtte fra offentlige myndigheder som en tjeneste i offentlighedens interesse til gavn for borgere og SMV'er.

— Sundhed: Telematiknet og -tjenester i sundhedssektoren giver vid mulighed for at forbedre adgangen til og kvaliteten af sundhedsplejen, samt for at håndtere følgerne af lægevidenskabelige fremskridt og demografiske ændringer. Der vil blive ydet støtte til innovative tjenester, der forbinder sundhedsplejeinstitutioner og andre behandlingssteder, og som gør det muligt at yde sundhedstjenester direkte til offentligheden, navnlig til støtte for sygdomsforebyggende og sundhedsfremmende tiltag.

— Handicappede og ældre: Udviklingen inden for netbaseret kommunikation giver for alvor mulighed for at inddrage ældre og handicappede i informationssamfundet. Netapplikationer og -tjenester, der opfylder denne befolkningsgruppes særlige behov, kan medvirke til at overvinde socio-økonomiske, geografiske og kulturelle barrierer. Der vil blive ydet støtte til tjenester, der tilgodeser ældre og handicappedes behov, så denne befolkningsgruppe kan integreres og deltage fuldt ud i informationssamfundet.

— Læring og kultur: Et højt niveau af almen og faglig uddannelse samt kulturel bevidsthed er afgørende for den økonomiske udvikling og den sociale samhørighed. Der vil fortsat blive lagt stor vægt på disse aspekter i fremtiden, hvor teknologien vil spille en stigende rolle i samfundet. Der vil blive ydet støtte til tjenester, der byder på innovative måder at præsentere undervisningsstof og kulturelt materiale på, bl.a. tjenester vedrørende livslang læring.

II. **Generiske tjenester**

— Avancerede mobiltjenester: Der er forsøg i gang om interoperabilitetsaspekterne af innovative applikationer til 2½- og 3G-mobilnet. De vil danne grundlag for avancerede end-to-end-løsninger inden for mobilkommunikation, med lokationsbaserede, personligt tilpassede og kontekstfølsomme tjenester. Der vil blive ydet støtte til lancering af avancerede mobilapplikationer og -tjenester i almenhedens interesse, bl.a. tjenester inden for navigation og styring, trafik- og rejseinformation, netsikkerhed og betaling via nettet, m-handel, m-business og mobiltjenester på områderne arbejde, læring og kultur, nødhjælp og sundhed.

— Tillidsfremmende tjenester: Hvorvidt virksomheder og borgere deltager aktivt i informationssamfundet afhænger af, om de har tillid til de tjenester, der udbydes. Sikkerhed er derfor et højt prioriteret emne, der udgør en betydelig udfordring for fremtiden. Der vil blive ydet støtte til tjenester i offentlighedens interesse vedrørende alle aspekter af sikkerhed, herunder effektivt netsamarbejde inden for EU om de nationale IT-katastrofehjælpssystemer (CERT).

III. **Sammenkobling af og interoperabilitet mellem net**

— Sammenkobling og interoperabilitet: Sammenkobling af og interoperabilitet mellem net er en forudsætning for effektive transeuropæiske tjenester. Der vil blive ydet støtte til sammenkobling, interoperabilitet og sikkerhed i forbindelse med net, der er nødvendige for bestemte tjenester af offentlig interesse. Projekter vedrørende udvikling og forbedring af telenet vil blive undersøgt ekstra omhyggeligt for at sikre, at de ikke griber ind i de frie markedsvilkår.

IV. **Supplerende støtte- og samordningsforanstaltninger**

Ud over at yde støtte til projekter af fælles interesse iværksætter Fællesskabet en række foranstaltninger, der sigter mod at skabe passende rammer for gennemførelse af projekterne. Finansieringen af disse foranstaltninger bør ikke i væsentligt omfang begrænse støttebeløbene til resten af programmet. Disse foranstaltninger skal bidrage til at skabe øget opmærksomhed om programmet, udvikle konsensus og fremme samordningen af nationale, regionale og lokale aktiviteter, der sigter mod at stimulere og fremme nye applikationer og tjenester i overensstemmelse med gennemførelsen af programmer på andre områder, samt bidrage til udviklingen af bredbåndsnet. De vil bl.a. indebære høring af de europæiske organisationer for standardisering og strategisk planlægning samt samordning med andre aktiviteter, der finansieres af Fællesskabets forskellige finansieringsinstrumenter. Foranstaltningerne omfatter:

— strategiske undersøgelser med henblik på at udvikle målspecifikationer og overgang hen imod disse mål. Specifikationerne skal hjælpe aktørerne i sektoren til at træffe fornuftige økonomiske investeringsbeslutninger

— fastlæggelse af metoder til at få adgang til bredbåndsnet

— etablering af fælles specifikationer på grundlag af europæiske standarder og verdensstandarder

— fremme af samarbejdet mellem aktørerne i sektoren, herunder offentlig-private partnerskaber

— samordning af aktiviteter i medfør af denne beslutning med relevante fællesskabsprogrammer og nationale programmer.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1377/2002

af 29. juli 2002

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ([2]), særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2002.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektør for landbrug

([1]) EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.
([2]) EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. juli 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ([1])	Fast importværdi
0702 00 00	064	75,1
	096	30,6
	999	52,8
0707 00 05	052	83,4
	999	83,4
0709 90 70	052	75,8
	999	75,8
0805 50 10	388	58,4
	524	63,4
	528	53,8
	999	58,5
0806 10 10	052	141,5
	064	114,9
	220	191,1
	508	75,3
	512	89,8
	600	139,7
	624	191,3
	999	134,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	90,4
	400	117,7
	404	94,8
	508	78,6
	512	95,9
	524	62,5
	528	70,5
	720	143,5
	800	99,9
	804	100,7
	999	95,5
0808 20 50	388	90,8
	512	80,1
	528	74,2
	804	114,1
	999	89,8
0809 10 00	052	142,7
	064	144,5
	999	143,6
0809 20 95	052	389,7
	400	287,4
	404	250,3
	999	309,1
0809 30 10, 0809 30 90	052	117,9
	064	88,7
	999	103,3
0809 40 05	064	59,9
	999	59,9

([1]) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1378/2002

af 29. juli 2002

om indstilling af fiskeri efter ising fra fartøjer, som fører en medlemsstats flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 ([2]), særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Rådets forordning (EF) nr. 2555/2001 af 18. december 2001 om fastsættelse for år 2002 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ([3]) er det fastsat, hvilke andele af de samlede tilladte fangster af ising der tildeles EF for 2002.

(2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken de fangster, der er taget af fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, må antages at have opbrugt den andel af de samlede tilladte fangster, der er tildelt EF.

(3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt til Kommissionen, har fangsterne af ising i farvandene i NAFO-område 3LNO fra fartøjer, som fører en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, nået den andel af de samlede tilladte fangster, der er tildelt EF for 2002 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fangsterne af ising i farvandene i NAFO-område 3LNO fra fartøjer, der fører en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, må antages at have opbrugt den andel af de samlede tilladte fangster, der er tildelt EF for 2002.

Fiskeri efter ising i farvandene i NAFO-område 3LNO fra fartøjer, der fører en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, er forbudt, ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af nævnte bestand, fanget i disse farvande af nævnte fartøjer efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.
([2]) EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5.
([3]) EFT L 347 af 31.12.2001, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1379/2002
af 29. juli 2002
om levering af vegetabilsk olie som fødevarehjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 af 27. juni 1996 om fødevarehjælpspolitik og fødevarehjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevaresikkerheden ([1]), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1726/2001 ([2]), særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den nævnte forordning indeholder en liste over de lande og organer, der kan modtage fællesskabsbistand, og fastsætter de generelle kriterier for transport af fødevarehjælpen ud over fob-stadiet.

(2) Som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af fødevarehjælp har Kommissionen tildelt visse modtagere vegetabilsk olie.

(3) Disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2519/97 af 16. december 1997 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse af produkter, der i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 skal leveres som led i Fællesskabets fødevarehjælp ([3]). Det er blandt andet nødvendigt at præcisere frister og leveringsbetingelser ved bestemmelsen af de heraf følgende omkostninger.

(4) For at sikre for et bestemt parti, at leveringerne kan gennemføres, bør de bydende have mulighed for at levere enten rapsolie eller solsikkeolie. Leveringen af hvert parti gives til den lavestbydende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarehjælp til de i bilaget anførte modtagere skal der i Fællesskabet tilvejebringes vegetabilsk olie efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2519/97 og på de i bilaget anførte betingelser.

Leveringen omfatter tilvejebringelse af vegetabilsk olie produceret i Fællesskabet. Tilvejebringelsen kan ikke vedrøre et produkt, der er fremstillet og/eller emballeret efter proceduren for aktiv forædling.

Buddet skal omfatte enten rapsolie eller solsikkeolie. For at komme i betragtning skal buddet præcist anføre, hvilken type olie det vedrører.

Den bydende anses for at være bekendt med de generelle og særlige betingelser og for at have accepteret dem. Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i hans bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2002.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 166 af 5.7.1996, s. 1.
([2]) EFT L 234 af 1.9.2001, s. 10.
([3]) EFT L 346 af 17.12.1997, s. 23.

BILAG

PARTI A

1. **Aktion nr.:** 300/01.
2. **Modtager** [2]**:** World Food Programme (WFP), Via Cesare Giulio Viola 68, I-00148 Rom; tlf. (39-06) 65 13 29 88; fax (39-06) 65 13 28 44/3; telex 626675 WFP I.
3. **Modtagerens repræsentant:** udpeges af modtageren.
4. **Bestemmelsesland:** Zimbabwe.
5. **Produkt, der skal tilvejebringes:** enten raffineret rapsolie eller raffineret solsikkeolie.
6. **Samlet mængde (tons netto):** 600.
7. **Antal partier:** 1.
8. **Produktets karakteristika og kvalitet** [3] [4] [6]**:** se EFT C 312 af 31.10.2000, s. 1 (D 1 eller D 2).
9. **Emballering:** se EFT C 267 af 13.9.1996, s. 1 (10.8 A, B og C 2).

   Dunkene skal i tom tilstand veje mindst 135 g.
10. **Etikettering eller mærkning** [5]**:** se EFT C 114 af 29.4.1991, s. 1 (III A 3).

    — sprog, der skal benyttes ved mærkningen: engelsk.
    — Yderligere angivelser: —
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** Fællesskabets marked.

    Tilvejebringelsen kan ikke vedrøre et produkt, der er fremstillet og/eller emballeret efter proceduren for aktiv forædling.
12. **Forudset leveringsstadium** [7]**:** frit afskibningshavn.
13. **Alternativt leveringsstadium:** —
14. a) **Afskibningshavn:** —

    b) **Lasteadresse:** —
15. **Lossehavn:** —
16. **Bestemmelsessted:**

    — transithavn eller -lager: —
    — transportvej over land: —
17. **Periode eller sidste dato for levering på det forudsete stadium:**

    — første frist: 9.-29.9.2002
    — anden frist: 23.9.-13.10.2002.
18. **Periode eller sidste dato for levering på det alternative stadium:**

    — første frist: —
    — anden frist: —
19. **Frist for indgivelse af bud (klokken 12, Bruxelles-tid):**

    — første frist: 20.8.2002
    — anden frist: 3.9.2002.
20. **Budsikkerhedens størrelse:** 15 EUR/ton.
21. **Adresse for indsendelse af bud og budsikkerheder** [1]**:** M. Vestergaard, Commission européenne, bureau L 130 7/46, B-1049 Bruxelles; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04.
22. **Eksportrestitution:** —

PARTI B

1. **Aktion nr.:** 294/01.
2. **Modtager** [2]**:** EuronAid, PO Box 12, 2501 CA Den Haag, Nederlandene tlf. (31-70) 33 05 757; fax (31-70) 36 41 401; telex 30960 EURON NL.
3. **Modtagerens repræsentant:** udpeges af modtageren.
4. **Bestemmelsesland:** Eritrea.
5. **Produkt, der skal tilvejebringes:** enten raffineret rapsolie eller raffineret solsikkeolie.
6. **Samlet mængde (tons netto):** 810.
7. **Antal partier:** et i tre delpartier (B.1: 540 tons; B.2: 135 tons; B.3: 135 tons).
8. **Produktets karakteristika og kvalitet** [3] [4] [6]**:** se EFT C 312 af 31.10.2000, s. 1 (D 1 eller D 2).
9. **Emballering:** se EFT C 267 af 13.9.1996, s. 1 (10.4 A, B og C 2).

   Dunkene skal tom tilstand vele mindst 135 g.
10. **Etikettering eller mærkning** [5]**:** se EFT C 114 af 29.4.1991, s. 1 (III A 3).
    — sprog, der skal benyttes ved mærkningen: engelsk.
    — Yderligere angivelser: —
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** Fællesskabets marked.

    Tilvejebringelsen kan ikke vedrøre et produkt, der er fremstillet og/eller emballeret efter proceduren for aktiv forædling.
12. **Forudset leveringsstadium:** frit lossehavn, containerterminal.
13. **Alternativt leveringsstadium:** frit afskibningshavn.
14. a) **Afskibningshavn:** —

    b) **Lasteadresse:** —
15. **Lossehavn:** B.1 og B.2: Massawa; B.3: Assab.
16. **Bestemmelsessted:**
    — transithavn eller -lager: —
    — transportvej over land: —
17. **Periode eller sidste dato for levering på det forudsete stadium:**
    — første frist: 20.10.2002
    — anden frist: 3.11.2002.
18. **Periode eller sidste dato for levering på det alternative stadium:**
    — første frist: 16.-29.9.2002
    — anden frist: 30.9.-13.10.2002.
19. **Frist for indgivelse af bud (klokken 12, Bruxelles-tid):**
    — første frist: 20.8.2002
    — anden frist: 3.9.2002.
20. **Budsikkerhedens størrelse:** 15 EUR/t.
21. **Adresse for indsendelse af bud og budsikkerheder** [1]**:** M. Vestergaard, Commission européenne, bureau L 130 7/46, B-1049 Bruxelles; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04.
22. **Eksportrestitution:** —

Noter:

(1) Yderligere oplysninger: Torben Vestergaard (tlf. (32-2) 299 30 50; fax (32-2) 296 20 05).

(2) Leverandøren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren eller hans repræsentant for at aftale, hvilke forsendelsesdokumenter der er nødvendige.

(3) Leverandøren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt. Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.

(4) Leverandøren skal ved varens levering overbringe modtageren eller hans repræsentant følgende dokument:

— sanitært certifikat.

(5) Uanset EFT C 114 af 29.4.1991, punkt III.A.3.c), affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab«.

Dunkene kan mærkes ved påsætning af etiketter.

(6) For at komme i betragtning skal der i buddet præcist anføres, hvilken type olie det vedrører.

(7) Den bydendes opmærksomhed henledes på artikel 7, stk. 6, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2519/97.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1380/2002

af 29. juli 2002

om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ([1]),senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 969/2002 ([2]), særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tariferingen af de i bilaget omhandlede varer.

(2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. De nævnte bestemmelser gælder også delvis eller eventuelt med tilføjelse af underopdelinger og er fastlagt ved specifikke fællesskabsforskrifter med henblik på anvendelse af toldmæssige eller andre foranstaltninger i samhandelen med varer.

(3) Ved anvendelse af nævnte almindelige tariferingsbestemmelser skal de varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget til denne forordning, tariferes i de i kolonne 2 nævnte KN-koder i henhold til de begrundelser, der er anført i kolonne 3.

(4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tariferingsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifering af varer i toldnomenklaturen, og som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, fortsat kan påberåbes af modtageren i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ([3]), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 ([4]), i et tidsrum på tre måneder.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur i de i kolonne 2 i skemaet nævnte KN-koder.

Artikel 2

Bindende tariferingsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2002.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.
([2]) EFT L 149 af 7.6.2002, s. 20.
([3]) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.
([4]) EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17.

BILAG

Varebeskrivelse	KN-kode	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
1. Flydende produkt bestående af citronsaft, tilsat citronsyre (samlet indhold 7,6 vægtprocent) og konserveringsmidler, emballeret til detailsalg i en plastflaske (f.eks. 100 ml) forsynet med dyse. Denne dyse indeholder æterisk citronolie. Produktet anvendes til at give mad og drikkevarer en skarp smag	2106 90 92	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 til den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 2106, 2106 90 og 2106 90 92 Produktet kan ikke tariferes under pos. 2009, da det på grund af tilsætningen af citronsyre har mistet den oprindelige karakter af frugtsaft (se de forklarende bemærkninger til det harmoniserede system, pos. 2009, punkt 4). I betragtning af produktets sammensætning kan det ikke betragtes som et sammensat smagspræparat i henhold til pos. 2103 (se de forklarende bemærkninger til det harmoniserede system, pos. 2103)
2. Olieagtig smørbar pasta med følgende sammensætning (i vægtprocent): — vand 23,3 — tomatpuré 17,7 — ost 15,4 — salami 11,3 — tomatpulver 9,6 — smør 6,0 — yoghurt 3,6 — hvidløgstilberedning 2,8 — sødt vallepulver 2,4 — salt 2,3 — kapers 1,3 — olivenolie 1,2 og små mængder smeltesalte, sukker, peber, oregano, persille, aromastoffer, lecitin og kaliumsorbat Tilberedningen er et halvfabrikat, der anvendes i næringsmiddelindustrien.	2106 90 98	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 til den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 2106, 2106 90 og 2106 90 98 Produktet kan ikke betragtes som en sauce eller et sammensat smagspræparat i pos. 2103, da det er et halvfabrikat som ikke tilsættes maden, når denne tilberedes eller serveres. Det betragtes heller ikke som en tilberedning i henhold til pos. 2103, der forbedrer smagen i visse retter (se de forklarende bemærkninger til det harmoniserede system, pos. 2103, afsnit A)
3. Mættet opløsning af æteriske olier i ætylalkohol (60 volumenprocent) indeholdende ca. 3 g æteriske olier fra appelsiner pr. liter. Varen anvendes som råvare i næringsmiddelindustrien (f.eks. til bagværk, chokolade osv.)	3302 10 90	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 til den kombinerede nomenklatur, bestemmelse 2 til kapitel 33 og teksten til KN-kode 3302, 3302 10 og 3302 10 90 På grund af det store indhold af æteriske olier kan produktet ikke konsumeres som en drikkevare. Det er heller ikke beregnet til fremstilling af drikkevarer, f.eks. ved fortynding med vand (se også de forklarende bemærkninger til det harmoniserede system, pos. 3302)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1381/2002

af 29. juli 2002

om detaljerede regler for åbning og forvaltning af toldkontingenter for rørråsukker til raffinering med oprindelse i de mindst udviklede lande for produktionsåret 2002/03 til 2005/06

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2501/2001 af 10. december 2001 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2002 til 31. december 2004 ([1]), særlig artikel 9, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2501/2001 fastsætter, at indtil toldsatserne i den fælles toldtarif er fuldstændigt suspenderet, åbnes der for hvert produktionsår et globalt toldkontingent med nulsats for varer henhørende under KN-kode 1701 11 10, som har oprindelse i et land, som i henhold til bilag I til nævnte forordning er omfattet af den særlige ordning for de mindst udviklede lande. Toldkontingentet for produktionsåret 2002/03 vil være på 85 313 tons, udtrykt som hvidt sukker, for varer henhørende under KN-kode 1701 11 10. For hvert af de efterfølgende produktionsår forhøjes kontingentet med 15 % af kontingentet for det foregående produktionsår.

(2) Disse bestemmelser skal gennemføres inden for rammerne af den fælles handelsordning, der er fastlagt ved Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ([2]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ([3]).

(3) De mængder råsukker, der henføres under de globale toldkontingenter, bør indføres på vilkår, der opfylder medlemsstaternes raffineringsbehov, jf. artikel 39, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001.

(4) Erfaringerne med Kommissionens forordning (EF) nr. 1978/2001 af 10. oktober 2001 om åbning af et toldkontingent for råsukker til raffinering med oprindelse i de mindst udviklede lande for produktionsåret 2001/02 ([4]) berettiger til, at der fastlægges detaljerede regler for åbning og forvaltning af kontingenterne over en længere periode. Perioden bør dække fire produktionsår.

(5) For at garantere en passende pris for rørråsukker, der udføres af de mindst udviklede lande til Fællesskabet, bør der fastsættes en minimumspris, som raffineringsvirksomheder skal betale. Ved fastsættelsen af minimumsprisen bør der tages hensyn til de faktorer, der gør sig gældende i produktionsårene 2002/03 til 2005/06.

(6) De generelle regler for udstedelse af importlicenser i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ([5]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2299/2001 ([6]), samt de særlige detaljerede regler for sukkersektoren i Kommissionens forordning (EF) nr. 1464/95 ([7]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 996/2002 ([8]), bør anvendes. For at lette forvaltningen af kontingenterne i henhold til denne forordning og for at sikre overholdelse af de årlige kontingentmængder bør der vedtages detaljerede regler for udstedelse af licenser for indførsel af råsukker udtrykt som hvidt sukker.

(7) Bestemmelserne vedrørende dokumentation for oprindelse, jf. artikel 67 til 97 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ([9]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2002 ([10]), omfatter definitionen af begrebet produkter med oprindelsesstatus med henblik på generelle præferencer.

(8) Eftersom Rådet ved fastsættelsen af de globale toldkontingenter ikke har fastlagt nogen margen for overskridelse af disse mængder, bør den fulde told i henhold til den fælles toldtarif anvendes på alle mængder omregnet til hvidt sukker, der indføres ud over dem, der er anført på importlicensen. For at hindre, at der indføres overskydende mængder af råsukker i Fællesskabet fra de mindst udviklede lande, er der behov for en bestemmelse til at sikre, at de indførte mængder af sukker faktisk raffineres inden udgangen af det pågældende produktionsår eller inden en given dato, som medlemsstaten fastsætter.

([1]) EFT L 346 af 31.12.2001, s. 1.
([2]) EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.
([3]) EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.
([4]) EFT L 270 af 11.10.2001, s. 9.
([5]) EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.
([6]) EFT L 308 af 27.11.2001, s. 19.
([7]) EFT L 144 af 28.6.1995, s. 14.
([8]) EFT L 152 af 12.6.2002, s. 11.
([9]) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.
([10]) EFT L 68 af 12.3.2002, s. 11.

(9) For at overholde den årlige kontingentmængde, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2502/2001, bør medlemsstaterne meddele Kommissionen mængderne af råsukker udtrykt som hvidt sukker.

(10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Generelle Præferencer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning fastlægges reglerne for åbning og forvaltning af det toldkontingent for rårørsukker til raffinering, der er omhandlet i artikel 9, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 2501/2001, for produktionsåret 2002/03, 2003/04, 2004/05 og 2005/06.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

— »produktionsår«: produktionsår som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra m), i forordning (EF) nr. 1260/2001

— »raffineringsvirksomhed«: en virksomhed, som foretager indførsel til dækning af sit raffinaderis behov, jf. artikel 7, stk. 4, fjerde led, i forordning (EF) nr. 1260/2001.

Artikel 3

1. Der åbnes følgende globale toldkontingenter til nulsats for varer henhørende under KN-kode 1701 11 10, udtrykt som hvidt sukker, for følgende produktionsår for indførsel med oprindelse i et land, som ifølge bilag I til forordning (EF) nr. 2501/2001 er omfattet af den særlige ordning for de mindst udviklede lande:

— 85 313 tons for produktionsåret 2002/03

— 98 110 tons for produktionsåret 2003/04

— 112 827 tons for produktionsåret 2004/05, og

— 129 751 tons for produktionsåret 2005/06.

Hvert af disse kontingenter har løbenummer (09.4302), (09.4303), (09.4304) og (09.4305) henholdsvis.

Kontingenterne åbnes på den første dag i det pågældende produktionsår og forbliver åbent indtil den sidste dag i produktionsåret.

2. Al told såvel som den tillægstold, der er omhandlet i artikel 24 i forordning (EF) nr. 1260/2001, ved indførsel i henhold til kontingenterne, suspenderes.

Artikel 4

1. Der anvendes en minimumsindkøbspris på råsukker af standardkvalitet (cif, frit ab europæiske havne i Fællesskabet), der skal betales af raffinaderivirksomhederne ved indførsel i henhold til det i artikel 3, stk. 1, nævnte kontingent.

2. Minimumsopkøbsprisen for hvert produktionsår svarer til den interventionspris for råsukker, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001, nedsat med beløbet, multipliceret med udbyttet på 0,92 for råsukker, af tilpasningsstøtten til raffineringsindustrien i det pågældende produktionsår, i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1, i nævnte forordning.

Artikel 5

1. Til indførsel i henhold til de i artikel 3, stk. 1, nævnte kontingenter kræves der en importlicens, der udstedes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1291/2000 og forordning (EF) nr. 1464/95 med forbehold af denne forordnings bestemmelser.

2. Raffineringsvirksomhederne indgiver ansøgning om licens til det kompetente organ i medlemsstaterne, der er omhandlet i artikel 39, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001. Ansøgningen ledsages af en erklæring, hvorved raffineringsvirksomheden forpligter sig til at raffinere den pågældende mængde råsukker inden udgangen af det produktionsår, i hvilket råsukkeret er indført.

3. Der udstedes kun importlicenser inden for de kontingenter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1. Licenserne udstedes af de berørte indførselsmedlemsstater.

4. Raffineringsvirksomhederne kan overdrage licenser til andre raffineringsvirksomheder. I så fald underretter raffineringsvirksomheden straks den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har udstedt de oprindelige licenser, herom. Pligten til at indføre og raffinere kan dog ikke overdrages, og artikel 9 i forordning (EF) nr. 1291/2000 finder fortsat anvendelse.

5. Importlicenserne er gyldige fra datoen for deres udstedelse indtil udgangen af det produktionsår, for hvilket de er udstedt. Udstedes der imidlertid en licens i medfør af stk. 8, inden kontingentet er åbnet, er licensen først gyldig fra datoen for kontingentets åbning.

6. Sikkerhedsstillelsen i forbindelse med licenserne er på 0,30 EUR pr. 100 kg sukker netto.

7. Ansøgningerne om importlicens og selve licensen skal indeholde følgende:

— i rubrik 8: oprindelseslandet/-landene (et land eller lande, der er omfattet af den særlige ordning for de mindst udviklede lande, jf. kolonne H i bilag I til forordning (EF) nr. 2501/2001)

— i rubrik 17 og 18: mængden af råsukker, udtrykt som hvidt sukker

— i rubrik 20: »Råsukker til raffinering, indført i henhold til artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2501/2001. Kontingentets løbenummer … (jf. artikel 3, stk. 1)«.

8. Perioden for indgivelse af ansøgning om importlicens begynder tre uger inden den første dag i det pågældende produktionsår.

9. Importlicensansøgningerne indgives fra mandag til fredag hver uge til de kompetente myndigheder i de berørte indførselsmedlemsstater. Medlemsstaterne meddeler den første arbejdsdag i den følgende uge Kommissionen, for hvilke mængder råsukker, udtrykt som hvidt sukker, der er indgivet importlicensansøgninger i den foregående uge, med angivelse af mængder efter oprindelsesland.

10. Licenserne udstedes på den fjerde arbejdsdag efter den i stk. 9 nævnte meddelelse, forudsat at Kommissionen ikke gør indsigelse.

11. Kommissionen foretager en ugentlig opgørelse af de mængder, for hvilke der er indgivet ansøgning om importlicens. Hvis importlicensansøgningerne overstiger kontingentmængden for det indeværende produktionsår, begrænser Kommissionen licensudstedelsen i forhold til den resterende mængde og underretter i givet fald medlemsstaterne om, at den pågældende kontingentmængdes øverste grænse er nået.

Artikel 6

1. Der fremlægges bevis for oprindelsesstatus for varer, der indføres under det i artikel 3, stk. 1 nævnte kontingent, ved hjælp af et oprindelsescertifikat, formular A, som udstedes efter bestemmelserne i artikel 67 til 97 i forordning (EØF) nr. 2454/93.

2. I rubrik 4 i oprindelsescertifikatet, formular A, anføres:

— »Kontingentets løbenummer … (jf. artikel 3, stk. 1) — forordning (EF) nr. …/…«

— datoen for lastningen af sukkeret i det begunstigede udførselsland og det produktionsår, for hvilket certifikatet udstedes

— KN-kode 1701 11 10.

3. Toldmyndighederne i indførselslandet anfører på oprindelsescertifikatet, formular A:

— den relevante dato som anført på transportdokumentet, på hvilken lastningen af sukkeret i udførselshavnen blev afsluttet

— oplysninger om importtransaktionen og de faktisk indførte mængder råsukker.

4. Når raffineringsvirksomheder overdrager importlicenser til andre raffineringsvirksomheder i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, indsamler medlemsstaten de udfyldte oprindelsescertifikater, formular A, og sender en kopi af certifikaterne til den medlemsstat, der oprindeligt udstedte importlicensen.

Artikel 7

1. Hver medlemsstat fører regnskab over de mængder råsukker, der faktisk er indført på basis af de oprindelsescertifikater, der er omhandlet i artikel 6, og omregner disse mængder til hvidt sukker på basis af den angivne polarisering, under anvendelse af bestemmelserne i punkt II, stk. 3, i bilag I til forordning (EF) nr. 1260/2001.

2. I medfør af artikel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1291/2000 anvendes den fulde told efter den fælles toldtarif, der er gældende på dagen for overgangen til fri omsætning, på alle mængder, omregnet til hvidt sukker, som indføres ud over de mængder, der er anført på de i artikel 5 omhandlede importlicenser.

3. En raffineringsvirksomhed, som ansøger om licens, skal over for den medlemsstat, der har udstedt licensen, føre bevis for raffinering, der kan accepteres af medlemsstaten, senest tre måneder efter den måned, hvor den tidsfrist, der er fastsat for raffineringen efter artikel 5, stk. 2, udløber.

4. Undtagen i tilfælde af force majeure betaler raffineringsvirksomheden, der har ansøgt om licens, et beløb svarende til den fulde gældende told på råsukker i produktionsåret plus eventuelt den højeste tillægstold, der er registreret i nævnte produktionsår, hvis sukkeret ikke er raffineret inden for den fastsatte tidsfrist.

5. Undtagen i tilfælde af force majeure, hvor en mængde sukker ikke har kunnet leveres i tide til at kunne raffineres inden udgangen af det pågældende produktionsår, kan indførselsmedlemsstaten på raffineringsvirksomhedens anmodning forlænge licensen med 30 dage fra begyndelsen af det efterfølgende produktionsår. I så fald afskrives det pågældende råsukker på kontingentet inden for dettes loft for det foregående produktionsår.

6. Hvis det ikke har været muligt at raffinere en mængde sukker inden udgangen af et produktionsår, kan medlemsstaten på raffineringsvirksomhedens anmodning forlænge tidsfristen med højst 90 dage fra begyndelsen af det efterfølgende produktionsår. I så fald skal det pågældende råsukker raffineres inden for denne forlængede tidsfrist og afskrives på kontingentet inden for dettes loft for det foregående produktionsår.

Artikel 8

De medlemsstater, der er omhandlet i artikel 39, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001, meddeler Kommissionen:

a) ved produktionsårets begyndelse de forventede mængder råsukker, der skal indføres fra de forskellige berørte lande

b) hver måned, for så vidt angår den foregående måned, de mængder råsukker angivet i vægt, udtrykt som hvidt sukker, for hvilke der er udstedt importlicenser som omhandlet i artikel 5

c) hver måned:
   — de mængder råsukker »tel quel«, angivet i vægt, udtrykt som hvidt sukker, der faktisk er indført i de foregående tre måneder på basis af den i artikel 5 omhandlede licens, fordelt på oprindelsesland
   — de mængder råsukker »tel quel«, angivet i vægt, udtrykt som hvidt sukker, der er raffineret i de foregående tre måneder

d) inden den 1. november:
   — den mængde råsukker »tel quel«, angivet i vægt, udtrykt som hvidt sukker, der faktisk er indført på basis af de i artikel 5 omhandlede licenser i det foregående produktionsår
   — den mængde af råsukker »tel quel«, angivet i vægt, udtrykt som raffineret hvidt sukker, som er afskrevet på kontingentet for det foregående produktionsår, fordelt på oprindelsesland.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den dag indtil den 30. juni 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2002.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1382/2002

af 29. juli 2002

om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1666/2000 [2], særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris [3], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 [4], særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2681/74 af 21. oktober 1974 om fællesskabsfinansiering af udgifter i forbindelse med levering af landbrugsvarer som fødevarehjælp [5] er det fastsat, at den del af udgifterne, der svarer til eksportrestitutionerne fastsat på dette område i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, henhører under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen.

(2) Med henblik på at lette udarbejdelsen og forvaltningen af budgettet for Fællesskabets foranstaltninger i forbindelse med fødevarehjælp og for at medlemsstaterne kan få kendskab til omfanget af Fællesskabets medfinansiering af den nationale fødevarehjælp, bør størrelsen af restitutionerne for denne hjælp fastsættes.

(3) De almindelige regler og gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 for eksportrestitutioner, anvendes for ovennævnte transaktioner med de fornødne ændringer.

(4) I artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes de særlige kriterier, der skal tages i betragtning ved beregningen af eksportrestitutionen for ris.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælp som led i internationale konventioner eller andre supplerende programmer, samt i forbindelse med andre EF-aktioner vedrørende gratis leverancer, fastsættes de restitutioner, der gælder for produkter fra korn- og rissektoren, som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. august 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2002.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.
[2] EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.
[3] EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.
[4] EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.
[5] EFT L 288 af 25.10.1974, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. juli 2002 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger

(EUR/t)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	1,00
1002 00 00 9000	39,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	26,00
1006 30 92 9100	105,00
1006 30 92 9900	105,00
1006 30 94 9100	105,00
1006 30 94 9900	105,00
1006 30 96 9100	105,00
1006 30 96 9900	105,00
1006 30 98 9100	105,00
1006 30 98 9900	105,00
1006 30 65 9900	105,00
1007 00 90 9000	26,00
1101 00 15 9100	1,37
1101 00 15 9130	1,37
1102 10 00 9500	61,65
1102 20 10 9200	34,72
1102 20 10 9400	29,76
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	44,64
1104 12 90 9100	0,00

NB: Produktkoderne er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1383/2002

af 29. juli 2002

om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den anden licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1197/2002

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 [2], særlig artikel 28, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Visse mængder oksekød er blevet udbudt til salg ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1197/2002 [3].

(2) I henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2173/79 [4], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95 [5], skal mindstesalgspriserne for kød udbudt i licitation fastsættes under hensyntagen til de modtagne bud.

(3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mindstesalgspriser for oksekød i forbindelse med den anden licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1197/2002, og for hvilken indleveringsfristen udløb den 22. juli 2002, fastsættes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.
[2] EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.
[3] EFT L 174 af 4.7.2002, s. 19.
[4] EFT L 251 af 5.10.1979, s. 12.
[5] EFT L 248 af 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Productos Produkter Erzeugnisse Προϊόντα Products Produits Prodotti Producten Produtos Tuotteet Produkter	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada Mindstepriser i EUR/t Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο Minimum prices Expressed in EUR per tonne Prix minimaux exprimés en euros par tonne Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton Preço mínimo Expresso em euros por tonelada Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna Minimipriser i euro per ton
Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben		
ITALIA	— Quarti posteriori	—
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	1 446
ESPAÑA	— Cuartos traseros	1 450
ÖSTERREICH	— Hinterviertel	1 421
FRANCE	— Quartiers arrière	—

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. juli 2002

om fastsættelse af vejledende noter til supplering af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF

(meddelt under nummer K(2002) 2715)

(EØS-relevant tekst)

(2002/623/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF ([1]), særlig første afsnit i bilag II til direktivet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge direktiv 2001/18/EF skal medlemsstaterne og i givet fald Kommissionen sikre, at der i hvert enkelt tilfælde, i overensstemmelse med bilag II til direktivet, foretages en nøje vurdering af potentielle negative virkninger på menneskers sundhed eller miljøet, som direkte eller indirekte kan være forårsaget af overførsel af gener fra genetisk modificerede organismer (herefter benævnt »GMO'er«) til andre organismer.

(2) Ifølge direktivets artikel 6, stk. 2, litra b), og artikel 13, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/18/EF skal anmeldelser med henblik på udsætning eller markedsføring af GMO'er omfatte en miljørisikovurdering og konklusionerne vedrørende de potentielle miljøvirkninger af udsætning eller markedsføring af de pågældende GMO'er i overensstemmelse med bilag II til direktivet.

(3) Bilag II til direktiv 2001/18/EF bør suppleres med vejledende noter, som giver en udførlig vejledning om mål, faktorer, generelle principper og metoder vedrørende den miljørisikovurdering, der er omhandlet i det nævnte bilag.

(4) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 30, stk. 1, i direktiv 2001/18/EF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De vejledende noter, som er indeholdt i bilaget til denne beslutning, skal anvendes som supplement til bilag II til direktiv 2001/18/EF.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2002.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

BILAG

VEJLEDENDE NOTER OM MÅL, FAKTORER, GENERELLE PRINCIPPER OG METODER VEDRØRENDE DEN MILJØRISIKOVURDERING, SOM ER OMHANDLET I BILAG II TIL DIREKTIV 2001/18/EF

1. INDLEDNING

Miljørisikovurdering er i artikel 2, stk. 8, i direktiv 2001/18/EF defineret som vurdering »af de risici for menneskers sundhed og miljøet, direkte såvel som indirekte, umiddelbare eller forsinkede, som udsætning eller markedsføring af GMO'er kan indebære«. Som en af de generelle forpligtelser i direktivet hedder det i artikel 4, stk. 3, at medlemsstaterne og i givet fald Kommissionen skal sikre, at potentielle negative virkninger på menneskers sundhed eller miljøet, som kan forårsages direkte eller indirekte, i hvert enkelt tilfælde vurderes nøje under hensyntagen til miljøpåvirkningen alt efter egenskaberne ved den organisme, der udsættes, samt recipientmiljøet. Miljørisikovurderinger udføres i overensstemmelse med direktivets bilag II og er også omhandlet i direktivets del B og C. Bilag II indeholder en generel beskrivelse af de mål, der skal nås, de faktorer, der skal tages i betragtning, og de generelle principper og metoder, der skal følges for at gennemføre en miljørisikovurdering, under hensyntagen til virkningerne på menneskers sundhed og miljøet alt efter egenskaberne ved den organisme, der udsættes, samt recipientmiljøet.

Anmelderne skal indgive en anmeldelse indeholdende en miljørisikovurdering med henblik på udsætning efter artikel 6, stk. 2, eller en miljørisikovurdering med henblik på markedsføring efter artikel 13, stk. 2.

Denne vejledning supplerer bilag II til direktiv 2001/18/EF og beskriver miljørisikovurderingens mål, principper og metoder. Formålet hermed er at bistå anmelderne og de kompetente myndigheder, at gøre det nemmere at udføre en omfattende og hensigtsmæssig miljørisikovurdering efter direktiv 2001/18/EF og gøre miljørisikovurderingsprocessen gennemskuelig for offentligheden.

De seks trin i miljørisikovurderingen er opstillet i punkt 4.2.

2. MÅL

Ifølge bilag II i direktiv 2001/18/EF *er formålet med en miljørisikovurdering ved en konkret vurdering fra sag til sag at påvise og vurdere de potentielle uønskede virkninger af GMO'en, enten direkte, indirekte, umiddelbare eller forsinkede, på menneskers sundhed og miljøet, som udsætning i miljøet eller markedsføring af GMO'er kan indebære. Miljørisikovurderingen bør foretages med henblik på at påvise, om der er behov for risikohåndtering, og, hvis dette er tilfældet, hvilke metoder det er mest hensigtsmæssigt at anvende* [1].

Miljørisikovurderingen omfatter derfor udsætning (del B) og markedsføring (del C) som anført i direktiv 2001/18/EF. Markedsføring indebærer meget ofte, men ikke nødvendigvis, udsætning i miljøet, men der er i alle tilfælde tale om tilsigtet indførelse på markedet (f.eks. landbrugsprodukter, der indeholder eller består af GMO'er, udelukkende til anvendelse som fødevarer og foder eller til forarbejdning). Også i disse tilfælde skal anmeldelsen omfatte en miljørisiko-vurdering. Miljørisiko-vurderinger for udsætning kan generelt adskille sig fra miljørisikovurderinger for markedsføring, f.eks. som følge af forskelle i de foreliggende data, tidsrammerne og det pågældende områdes omfang.

Herudover dækker disse vejledende noter alle GMO'er, herunder mikroorganismer, planter og dyr. Hidtil har de fleste af de udsatte eller markedsførte GMO'er været højerestående planter, men det kan ændre sig i fremtiden.

Miljørisikovurderingen vil tjene som grundlag for at kortlægge behovet for risikohåndtering og i bekræftende fald, hvilke egnede metoder der skal anvendes, samt for målrettet overvågning (jf. kapitel 3).

Den generelle sag til sag-vurdering omfatter de pågældende GMO'er (vurdering af hver enkelt GMO) og det eller de miljøer, som GMO'en skal udsættes i (f.eks. vurdering af hver enkelt lokalitet eller region, hvis dette er relevant).

Som følge af den videre udvikling inden for genetisk modifikation kan det blive nødvendigt at tilpasse bilag II og disse vejledende noter til den tekniske udvikling. En yderligere differentiering af oplysningskravene for de forskellige typer GMO'er, f.eks. encellede organismer, fisk eller insekter, eller særlig brug af GMO'er, som f.eks. udvikling af vacciner, kan være mulig, når der er opnået tilstrækkelig erfaring med anmeldelse af udsætning af specifikke GMO'er i Fællesskabet (bilag III, punkt 4, og kapitel 6).

Risikovurdering af anvendelsen af antibiotikaresistensmarkørgener er et helt specielt problem, og yderligere vejledning på dette område kan være nødvendig.

[1] Teksten i kursiv er taget direkte fra bilag II til direktiv 2001/18/EF.

I bilag II til direktiv 2001/18/EF beskrives forskellige »virkningskategorier« for GMO'er for så vidt angår menneskers sundhed og miljøet. For at sikre en fælles fortolkning kan de definitioner, der er opstillet i direktivet, illustreres på følgende måde:

— *»Direkte virkninger« sigter til primære virkninger på menneskers sundhed eller miljøet, som er et resultat af GMO'en selv, og som ikke kan tilskrives en årsagskæde af begivenheder* (f.eks. den direkte virkning af Bt-toksin på målorganismer eller en GM-mikroorganismes patogene virkning på menneskers sundhed).

— *»Indirekte virkninger« sigter til virkninger på menneskers sundhed eller miljøet, som kan tilskrives en årsagskæde af begivenheder gennem mekanismer såsom vekselvirkninger med andre organismer, overførsel af genetisk materiale eller ændringer i brug eller håndtering. Indirekte virkninger vil sandsynligvis først blive observeret senere* (f.eks. hvis en nedgang i mål-insektpopulationen påvirker populationen af andre insekter, eller hvis udvikling af multipel resistens eller systemiske virkninger vil kræve vurdering af vekselvirkninger på længere sigt; dog kunne nogle indirekte virkninger som f.eks. et fald i pesticidforbruget forekomme umiddelbart).

— *»Umiddelbare virkninger« sigter til virkninger på menneskers sundhed eller miljøet, som observeres i løbet af den periode, hvor udsætningen af GMO'en sker. Umiddelbare virkninger kan være direkte eller indirekte* (f.eks. dødelige virkninger for insekter, der æder transgene planter, som besidder insektresistente træk, eller udvikling af allergenicitet hos mennesker som følge af eksponering for en specifik GMO).

— *»Forsinkede virkninger« sigter til virkninger på menneskers sundhed eller miljøet, der ikke observeres i løbet af den periode, hvor udsætningen af GMO'en sker, men som viser sig som en direkte eller indirekte virkning enten på et senere tidspunkt, eller efter at udsætningen er ophørt* (f.eks. en GMO's etablering eller invasion flere generationer efter udsætningen, hvilket er meget vigtigt, hvis GMO'en lever længe, som f.eks. genmodificerede træarter eller krydsninger af nære slægtninge af transgene afgrøder, der bliver invasive i naturlige økosystemer).

Det kan navnlig være vanskeligt at identificere de forsinkede virkninger, især hvis de kun optræder på lang sigt. Passende foranstaltninger, som f.eks. overvågning (se nedenfor), kan bidrage til at detektere disse virkninger.

3. **GENERELLE PRINCIPPER**

I overensstemmelse med forsigtighedsprincippet bør miljørisikovurderingen bygge på følgende generelle principper:

— *Påviste egenskaber ved GMO'en og dens brug, som vil kunne forårsage uønskede virkninger, sammenlignes med egenskaberne ved den ikke-modificerede organisme, som GMO'en stammer fra, og dens brug i tilsvarende situationer.*

Udgangstilstanden for recipientmiljøet, herunder dets organismer, disses samspil og deres kendte variationer, bør kortlægges, inden GMO'ens eventuelle (skadelige) egenskaber kan påvises. Udgangstilstanden tjener som et referencepunkt, som fremtidige ændringer kan sammenlignes med. I tilfælde af afgrøder, som formerer sig vegetativt, skal den sammenlignende analyse omfatte den forældreplanteart, der er anvendt til at generere de transgene plantesorter. I tilfælde af afgrøder, der formerer sig med kønnet formering, skal egnede isogene plantesorter inddrages i sammenligningen. Udvikles der afgrøder med tilbagekrydsning, er det vigtigt, at der i disse tilfælde udføres en omfattende ækvivalenstest med de mest hensigtsmæssige kontrolforanstaltninger, og at vurderingen ikke blot foretages på grundlag af sammenligning med det oprindelige forældremateriale.

Er de eksisterende data ikke tilstrækkelige, må der defineres en udgangstilstand for andre referencepunkter, så der kan foretages en sammenligning. Udgangstilstanden vil i vid udstrækning afhænge af recipientmiljøet, herunder biotiske og abiotiske faktorer (f.eks. bevarede naturlige habitater, landbrugsland eller forurenede arealer), eller af en kombination af forskellige miljøer.

— *Miljørisikovurderingen bør foretages på en videnskabeligt forsvarlig og gennemsigtig måde på grundlag af tilgængelige videnskabelige og tekniske data.*

Vurderingen af potentielt skadelige virkninger bør bygge på videnskabelige og tekniske data og på en fælles metodologi til identifikation, indsamling og fortolkning af de relevante data. Data, målinger og tester skal beskrives klart. Endvidere vil anvendelse af videnskabeligt funderet modelberegning kunne tilvejebringe manglende data, som kunne være til nytte ved miljørisikovurderingen.

I miljørisikovurderingen skal der tages hensyn til forskellige usikkerhedsfaktorer. Videnskabelig usikkerhed skyldes sædvanligvis fem egenskaber ved den videnskabelige metode: den valgte variabel, målingerne, de udtagne prøver, de anvendte modeller og årsagssammenhænge. Videnskabelig usikkerhed kan også skyldes uenighed om de foreliggende data eller mangel på relevante data. Usikkerhed kan hænge sammen med kvalitative eller kvantitative faktorer i analysen. Omfanget af viden eller data om udgangstilstanden afspejles af usikkerhedsgraden, som anmelderen skal oplyse (vurdering af usikkerhed, herunder mangel på data, videnhuller, standardafvigelse, kompleksitet osv.), i forhold til usikkerheden i gængs videnskabelig praksis.

Miljørisikovurderingen vil ikke i alle tilfælde give endegyldige svar på alle relevante spørgsmål på grund af manglende data. Navnlig for potentielle langtidsvirkninger kan de forhåndenværende data være meget begrænsede. I disse specifikke tilfælde er det vigtigt at overveje passende risikohåndtering (sikkerhedsforanstaltninger) i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet for at forebygge negative virkninger for menneskers sundhed og miljø.

Som et overordnet princip bør miljørisikovurderingen inddrage relevante forskningsresultater vedrørende potentielle risici forbundet med udsætning eller markedsføring af GMO'er sammen med eventuelle, nøje dokumenterede, sammenlignelige erfaringer.

Det kan være nyttigt at anvende en trinvis fremgangsmåde (dvs. alle trin fra forsøg med indesluttet anvendelse over udsætning frem til markedsføring). Data fra hvert trin bør indsamles så tidligt i proceduren som muligt. Simulerede miljøvilkår i et indesluttet system kunne give relevante resultater med hensyn til udsætning (f.eks. kan mikroorganismers adfærd simuleres i mikrokosmer, eller planters adfærd kan til en vis grad simuleres i drivhuse).

Når det drejer sig om GMO'er, der skal markedsføres, bør der indhentes relevante og tilgængelige data fra udsætninger i de miljøtyper, hvor den pågældende GMO vil blive markedsført.

— *Miljørisikovurderingen foretages ved en konkret vurdering fra sag til sag, hvilket indebærer, at de krævede oplysninger kan variere alt efter arten af de berørte GMO'er, den påtænkte brug og det potentielle recipientmiljø, idet der bl.a. tages hensyn til GMO'er, der allerede er i miljøet.*

Miljørisikovurderingen bør baseres på sag til sag-princippet som følge af de forskellige organismers individuelle egenskaber (fra GMO til GMO) og forskelle i miljøet (fra sted til sted og fra region til region).

Der kan forekomme store variationer i miljøvirkninger af genetisk modificerede mikroorganismer (på grund af at de er små, og deres samspil er ukendt), planter (f.eks. højerestående plantearter, som anvendes til levnedsmidler og foder, eller træer på grund af deres potentielt lange levetid) og dyr (f.eks. insekter, fordi de er små og i høj grad evner at overvinde hindringer, eller fisk i saltvandsområder på grund af deres store udbredelsespotentiale).

Endvidere kan der også være et bredt spektrum af miljøegenskaber (lokalitets- eller regionsspecifikke), der skal tages i betragtning. Som støtte for en sag til sag-vurdering kan det være nyttigt at klassificere regionale data efter habitatområder, hvor aspekter af recipientmiljøet af relevans for GMO'er afspejles (f.eks. botaniske data over forekomsten af vilde slægtninge af GMO-planter i forskellige landbrugshabitater eller naturlige habitater i Europa).

Anmelderen skal også tage hensyn til GMO'ens potentielle skadelige samspil med andre relevante GMO'er, som tidligere er blevet udsat eller markedsført, og herunder gentagne udsætninger af den samme GMO som f.eks. brug af plantebeskyttelsesmidler. Gentagne udsætninger kan til forskel fra enkeltstående udsætninger med tiden føre til, at en betydelig permanent baggrundsforekomst af GMO'en medfører permanent etablering i miljøet.

Hvis der fremkommer nye oplysninger om GMO'en og dens virkninger på menneskers sundhed eller miljøet, kan det være nødvendigt at gentage miljørisikovurderingen for

— at fastslå, om risikoen er ændret

— at fastslå, om der er behov for at ændre risikohåndteringen i overensstemmelse hermed.

Hvis der foreligger nye oplysninger, uanset om der er behov for at træffe øjeblikkelige foranstaltninger eller ej, skal der foretages en ny miljørisikovurdering med henblik på behovet for at ændre godkendelsesbetingelserne for udsætningen eller markedsføringen af GMO'en eller med henblik på at tilpasse risikohåndteringsforanstaltningerne (se også kapitel 6). De nye oplysninger kan stamme fra forskning, overvågningsplaner eller relevante erfaringer fra andre kilder.

Miljørisikovurdering og overvågning hænger tæt sammen. Miljørisikovurderingen udgør grundlaget for overvågningsplanerne, som fokuserer på (negative) virkninger for menneskers sundhed og miljøet. Overvågningskravene i forbindelse med udsætning af GMO'er (del B i overensstemmelse med de relevante dele af bilag III) og markedsføring af GMO'er (del C i overensstemmelse med bilag VII) er forskellige. Del C-overvågning (herunder generel overvågning) kan også spille en vigtig rolle som kilde til oplysninger om de (potentielt negative) virkninger af GMO'er. Overvågningsresultaterne kan bekræfte eller føre til en revurdering af miljørisikovurderingen.

— *Et generelt princip for miljørisikovurdering er endvidere, at der skal foretages en analyse af de »kumulative langsigtede virkninger« i forbindelse med udsætningen og markedsføringen. »Kumulative langsigtede virkninger« henviser til tilladelsers akkumulerede virkning på den menneskelige sundhed og miljøet, herunder bl.a. flora og fauna, jordens frugtbarhed, jordens nedbrydning af organisk materiale, føde- og foderkæden, den biologiske mangfoldighed, dyrs sundhed og resistensproblemer i forhold til antibiotika.*

Ved vurderingen af de potentielle, kumulative langtidsvirkninger skal bl.a. følgende emner inddrages i miljørisikovurderingen:

— vekselvirkningerne mellem GMO'en og recipientmiljøet på lang sigt

— egenskaber ved GMO'en, der får betydning på lang sigt

— gentagne udsætninger eller markedsføringer over lang tid

— GMO'er, der tidligere er udsat eller markedsført.

Der kan være behov for yderligere oplysninger navnlig om langtidsvirkninger (f.eks. multipel herbicidresistens), og der skal foreligge tilstrækkelig forskning — til dels inden for rammen af overvågningsplanerne — som kan tilvejebringe data af betydning for vurderingen af kumulative langtidsvirkninger. Yderligere vejledning på dette område kan være nødvendig.

4. **METODOLOGI**

4.1. **Egenskaber ved GMO'er og udsætninger i miljøet**

Der skal i miljørisikovurderingen tages hensyn til de relevante tekniske og videnskabelige enkeltheder vedrørende egenskaber ved:

— *recipient- eller forældreorganismen (-erne)*

— *den eller de genetiske modifikation(er), det være sig indsættelse eller deletion af genetisk materiale, og relevante oplysninger om vektor og donor*

— *GMO'en*

— *den påtænkte udsætning eller brug, herunder omfang*

— *det potentielle recipientmiljø, og*

— *vekselvirkningerne mellem disse.*

Som støtte for risikovurderingen kan anvendes oplysninger om udsætning af lignende organismer og organismer med lignende træk og deres vekselvirkninger med lignende miljøer.

Forud for udsætning af en GMO eller en kombination af GMO'er efter direktivets del B eller markedsføring efter del C skal anmelderen forelægge den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor udsætningen eller markedsføringen skal finde sted for første gang, en anmeldelse indeholdende de oplysninger, der er fastsat i direktivets bilag III A/B (oplysninger om GMO'en, donor, recipient, vektor, udsætningsvilkår og miljø, vekselvirkninger mellem GMO'en og miljøet og overvågning af GMO'en).

Sådanne anmeldelser skal indeholde et teknisk oplysningsdossier, herunder en udførlig miljørisikovurdering ifølge direktivets artikel 6, stk. 2, og 13, stk. 2. Detaljeringsniveauet af de oplysninger, der er nødvendigt for at dokumentere et givet spørgsmål, afhænger af spørgsmålets betydning i miljørisikovurderingen. Anmeldere skal fremlægge bibliografiske referencer og anføre, hvilke metoder der er anvendt.

De oplysninger, der ifølge direktivets bilag III A/B skal gives om recipient, donor, vektor, genetisk modifikation og GMO'en, afhænger ikke af, hvilket miljø GMO'en i forsøgsøjemed skal udsættes eller markedsføres i og af vilkårene herfor. Disse oplysninger tjener til at identificere eventuelle skadelige egenskaber (potentielle farer) ved GMO'en. Viden og erfaring, der er indhentet i forbindelse med udsætninger af samme eller lignende GMO'er, kan give vigtige oplysninger om de potentielle farer ved en given udsætning.

De oplysninger, der ifølge direktivets bilag III A/B skal gives om den påtænkte udsætning, recipientmiljøet og vekselvirkningerne herimellem, vedrører det specifikke recipientmiljø for udsætningen og udsætningsbetingelserne, herunder dens omfang. Med disse oplysninger konstateres omfanget af potentielt skadelige egenskaber ved GMO'en.

4.2. **Trin i analysen af miljørisikovurderingen**

Når der drages konklusioner vedrørende miljørisikovurderingen som omhandlet i artikel 4, 6, 7 og 13 i direktiv 2001/18/EF, bør vægten lægges på nedennævnte grundlæggende trin i miljørisikovurderingen.

Diagram 1: De seks trin i analysen af miljørisikovurderingen

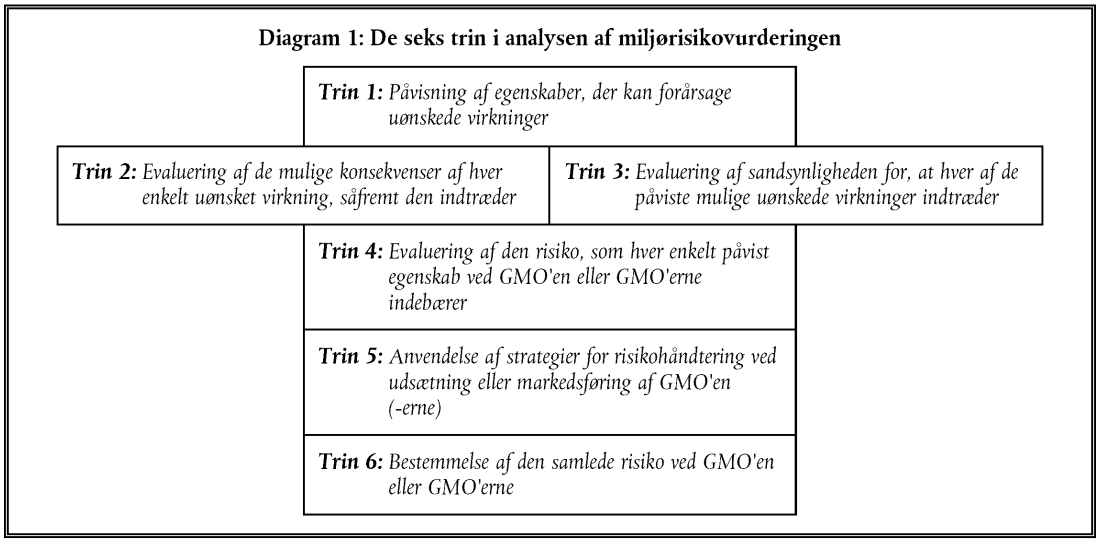

En »fare« (skadelige egenskaber) defineres som en organismes potentiale til at forvolde skade på eller skadelige virkninger for menneskers sundhed og/eller miljøet.

En »risiko« er kombinationen af omfanget af en fares konsekvenser, hvis den indtræffer, og sandsynligheden for, at konsekvenserne bliver en realitet.

4.2.1. *Trin 1: Påvisning af egenskaber, der kan forårsage uønskede virkninger*

Egenskaber ved GMO'er, der skyldes den genetiske modifikation, og som vil kunne forårsage uønskede virkninger på menneskers sundhed eller miljøet, skal identificeres. En sammenligning af GMO'ernes egenskaber med den ikke-modificerede organismes egenskaber under tilsvarende betingelser ved udsætning eller brug bidrager til at påvise de enkelte potentielle uønskede virkninger af den genetiske modifikation. Det er vigtigt ikke at se bort fra en potentiel uønsket virkning, selv om den anses for usandsynlig.

Potentielle uønskede virkninger af GMO'er vil variere fra sag til sag og kan omfatte:

— *sygdom for mennesker, herunder allergene eller toksiske virkninger*

— *sygdom for dyr og planter, herunder toksiske og eventuelt allergene virkninger*

— *virkninger på populationsdynamikken hos arterne i recipientmiljøet og den genetiske diversitet for hver af disse populationer*

— *ændret modtagelighed over for patogener, der fremmer spredning af smitsomme sygdomme og/eller skaber nye reservoirer eller vektorer*

— *negativ indflydelse på profylaktisk eller terapeutisk medicinsk, veterinær-medicinsk eller plantebeskyttelsesbehandling, f.eks. ved overførsel af gener, der giver resistens mod antibiotika, som bruges i humanmedicin eller veterinærmedicin*

— *biogeokemiske virkninger (biogeokemiske kredsløb), navnlig på kulstof- og kvælstofkredsløbene gennem ændringer i jordens nedbrydning af organisk materiale.*

Der er givet eksempler på potentielle negative virkninger i bilag III A og III B til direktiv 2001/18/EF.

De fleste af de påviselige farer (skadelige egenskaber), som kan forårsage uønskede virkninger, skyldes det eller de gen(er), der er indsat i GMO'en, og ekspressionen af disses proteinprodukt(er). Yderligere uønskede virkninger, f.eks. pleiotropiske virkninger, kunne være genereret som følge af den metode, der er anvendt til at skabe transgenerne, såvel som det sted i GMO'ens genom, hvor transgenerne er indsat. Når der overføres mere end ét transgen til en recipientorganisme, eller når der overføres et transgen til en GMO, skal der tages hensyn til de potentielle vekselvirkninger mellem de forskellige transgener, herunder epigenetiske eller regulerende virkninger.

Det er vigtigt, at farerne defineres så nøjagtigt som muligt, men alligevel vil det i mange tilfælde være nyttigt at gennemgå dem efter de nedenstående punkter og dernæst specificere den fare, der er påvist med henblik på miljørisikovurderingen (er der f.eks. påvist potentielle uønskede virkninger for menneskers sundhed, allergenicitet og toksigenicitet, bør disse virkninger behandles hver for sig i miljørisikovurderingen).

Hvis GMO'en er behæftet med en fare, vil denne altid være til stede og kan betragtes som en iboende egenskab. Farer kan — med en given sandsynlighed (trin 3) — medføre (negative) konsekvenser, og disse kan igen være af forskelligt omfang (trin 2). Endelig skal de enkelte farer ved GMO'en gøres op samlet.

På dette stadium i miljørisikovurderingen er det imidlertid kun nødvendigt at undersøge de farer, der er introduceret som resultat af genetisk modifikation, og som kunne forårsage uønskede virkninger. Trin 1 udgør det videnskabelige grundlag for de følgende trin i miljørisikovurderingen. Selv på dette trin er det afgørende, at man for hver potentiel fare identificerer det specifikke niveau for videnskabelig usikkerhed, så dette kan tages i betragtning i en senere fase.

Uønskede virkninger kan opstå direkte eller indirekte via mekanismer, der kan omfatte:

— *spredning af GMO'en (-erne) i miljøet*

Spredningsveje viser de potentielle veje for GMO'ens eller den potentielle fares spredning til eller i miljøet (f.eks. toksicitet for mennesker: inhalering af toksiske mikroorganismer eller toksiske proteiner).

GMO'ens potentiale til at spredes i miljøet vil bl.a. afhænge af:

— dens biologiske fitness (GMO'er, der er udformet med henblik på bedre præstationsevne i det pågældende miljø gennem ekspression af egenskaber, der giver dem konkurrencefordele i det naturlige miljø, eller kvalitativ eller kvantitativ ændring i bestanddelenes sammensætning, eller GMO'er med resistens over for naturligt selektionspres eller abiotiske stressfaktorer, som f.eks. varme, kulde, salt, eller produktion af antimikrobielle stoffer i mikroorganismer)

— vilkårene for udsætningen eller markedsføringen (især udsætningsområde og udsætningens omfang i form af antallet af udsatte GMO'er)

— sandsynligheden for udsætning eller markedsføring, eller for utilsigtet udsætning af GMO'er i miljøet (f.eks. GMO'er, der er bestemt til forarbejdning)

— spredningsveje for levedygtigt materiale (f.eks. frø, sporer osv.) med vind, vand, dyr osv.

— særlige miljømæssige betragtninger (lokalitets- eller regionsspecifikke): Til støtte for en lokalitets- eller regionsspecifik vurdering kan det være en fordel at klassificere data efter habitatområder, som afspejler aspekter ved recipientmiljøet af relevans for GMO'en (f.eks. botaniske data over forekomsten af krydsningskompatible vilde slægtninge til GMO-planter i forskellige landbrugshabitater eller naturlige habitater i Europa).

Det er også vigtigt at vurdere, i hvor lang tid en given GMO eller et givet antal GMO'er af en given art generelt forventes at kunne overleve, og hvor let den/de kan spredes og etableres i forskellige habitater. Der skal tages hensyn til formerings-, overlevelses- og hvileformer, herunder:

— for planter: overlevelsesevnen for pollen, frø og vegetative strukturer

— for mikroorganismer: sporernes overlevelsesevne, eller overlevelsesevne, men ikke dyrkbarhed.

Den samlede spredningsevne kan variere betydeligt (alt efter den pågældende art, den genetiske modifikation og recipientmiljøet, f.eks. plantedyrkning i ørkenen eller fiskeopdræt i havet)

— *overførsel af det indsatte genetiske materiale til andre organismer eller den samme organisme, hvad enten den er genetisk modificeret eller ej*

En fare vil kunne give sig udslag i uønskede virkninger gennem genoverførsel inden for den samme art eller til andre arter (vertikal eller horisontal genoverførsel). Hurtigheden og omfanget af genoverførsel til andre arter (sædvanligvis krydsningskompatible arter, når det gælder højerestående planter) afhænger f.eks. af:

— selve GMO'ens formeringsegenskaber, inklusive de modificerede sekvenser

— udsætningsvilkårene samt visse miljøaspekter, såsom klima (f.eks. vind)

— forplantningsbiologiske forskelle

— landbrugsmetoder

— forekomsten af mulige krydsningspartnere

— transport- og bestøvningsvektorer (f.eks. insekter eller fugle, dyr generelt)

— forekomsten af værter for parasitter.

Forekomsten af specifikke uønskede virkninger som følge af genoverførsel kan hænge sammen med antallet af udsatte GMO'er. Store marker med transgene planter kan have et helt anderledes genoverførselspotentiale i forhold til små marker end en proportionalitetsbetragtning lader ane. Endvidere er både kvalitative og kvantitative oplysninger om forekomsten af potentielle krydsningspartnere eller -recipienter (blandt planter inden for en relevant afstand) af stor betydning.

For højerestående planter og dyr bør der endvidere skelnes mellem mulig genoverførsel til den samme art, til nærtbeslægtede arter, til fjernt beslægtede arter og til ubeslægtede arter.

Når det gælder mikroorganismer, spiller horisontal genoverførsel en vigtigere rolle. Visse former for genmateriale kan nemt overføres blandt nærtbeslægtede organismer (f.eks. via plasmider eller fager). Som følge af mikroorganismers hurtige vækst kan genoverførsel finde sted i forholdsvis større omfang end for højerestående organismers vedkommende.

Overførsel af transgener kan med tiden resultere i en blandet population af GMO'er eller føre til andre gen/plantekombinationer, hvorved der kan opstå komplekse mønstre af navnlig (uønskede) langtidsvirkninger. Kompleksiteten vokser, jo mere transgent materiale, der overføres til en population (f.eks. genakkumulation »gene stacking«).

I visse tilfælde kan genmodifikationsmetoden ændre genoverførselspotentialet, f.eks. ved ikke-integrerende plasmider eller virale vektorer. Den metode, hvormed den genetiske modifikation foretages, kan også mindske potentialet for genoverførsel (f.eks. kloroplast-transformation).

Ved genoverførsel kan det indsatte genmateriale blive persistent i naturlige populationer. En GMO's evne til genoverførsel er ikke nødvendigvis ensbetydende med en iboende risiko eller en ændring i dens overlevelses- eller etableringsevne eller evne til at forårsage uønskede virkninger. Dette vil afhænge af det indsatte genmateriale, arten og recipientmiljøet, herunder de mulige recipienter

— *fænotypisk og genetisk ustabilitet*

Der bør tages hensyn til, i hvilken grad genetisk (u)stabilitet kan føre til fænotypisk (u)stabilitet og udgøre en fare. Er den genetiske modifikation genetisk ustabil, kan det i visse tilfælde føre til reversion til den vilde fænotype. Andre tilfælde bør tages i betragtning, bl.a.:

— Hvis transgener i en plantelinje, der indeholder mere end ét transgen, i den efterfølgende spaltningsproces deles op hos afkommet, kunne der opstå planter med færre transgener, men med nye fænotyper.

— Svækkede mutanter kan som følge af ustabilitet (som følge af konstruktionen af den pågældende mutation) blive virulente på ny.

— Transgenduplikation fører til geninaktivering (»gene silencing«).

— Hvis antallet af kopier er meget højt.

— Genindsættelse af transposoner resulterer i nye fænotyper som følge af inaktivering af transgenet ved indsættelsen af mobile genelementer.

— Hvis transgenets ekspressionsniveau er vigtigt (f.eks. et meget lavt ekspressionsniveau for et giftigt stof), kan det eller de regulatoriske elementers genetiske ustabilitet føre til stærkere ekspression af transgenet.

Fænotypisk ustabilitet kan skyldes vekselvirkninger med miljøet i forbindelse med dyrkning, så der bør i miljørisikovurderingen tages hensyn til virkningerne af miljø- og landbrugsfaktorer på ekspressionen af transgener.

Hvis den transgene ekspression er begrænset til en bestemt del af GMO'en (f.eks. et bestemt plantevæv), kan reguleringens ustabilitet føre til ekspression af transgenet i hele organismen. I denne sammenhæng spiller regulatoriske signaler (f.eks. promotorer) en vigtig rolle og bør tages i betragtning.

Transgenets ekspression på et givet tidspunkt i organismens livscyklus eller under særlige miljøbetingelser bør også tages i betragtning.

Der kan være indsat specifikke infertilitetstransgener i GMO'en for at gøre den infertil (f.eks. for at forhindre bestemte transgeners overførsel og spredning). Er infertilitetstransgenerne ustabile, kan det føre til reaktivering af plantens fertilitet og dermed til spredning af transgenerne, hvilket kan have uønskede virkninger.

De forskellige transgeners stabilitet ikke blot i den primære GMO, men også i dens afkom, er af stor betydning, navnlig for virkningerne på lang sigt

— *vekselvirkninger med andre organismer (bortset fra udveksling af genmateriale/pollen)*

Mulige vekselvirkninger med andre organismer, herunder andre GMO'er, skal vurderes omhyggeligt, under hensyntagen til multitrofe vekselvirkningers kompleksitet. Der kan nævnes følgende direkte farlige vekselvirkninger, som kunne forårsage uønskede virkninger:

— eksponering af mennesker (f.eks. landbrugere, forbrugere)

— eksponering af dyr

— konkurrence om naturressourcer, såsom jord, arealer, vand og lys

— fortrængning af naturlige populationer af andre organismer

— afgivelse af giftige stoffer

— ændrede vækstmønstre.

Hvis den genetiske modifikation øger den biologiske fitness, vil GMO'en generelt kunne invadere nye miljøer og fortrænge eksisterende arter. Forekomsten af bestemte uønskede virkninger er ofte proportional med udsætningens omfang

— *ændringer i håndteringen, herunder i givet fald i landbrugspraksis*

Det relevante i at ændre landbrugsmetoderne som en uomgængelig følge af udsætning af GMO'en skal vurderes på grundlag af de foreliggende landbrugsmetoder. Ændringer i landbrugsmetoderne kunne f.eks. omfatte:

— såning, plantning, dyrkning, høst eller transport af afgrøder (f.eks. plantning af afgrøder på små eller store marker), valg af tidspunkt

— vekseldrift (f.eks. dyrkning af samme planteart hvert år eller hvert fjerde år)

— sygdoms- og skadedyrsbekæmpelse (f.eks. type og dosis af insekticider til planter eller antibiotika til dyr eller alternative metoder)

— resistenshåndtering (f.eks. type og dosis af herbicider til herbicidtolerante planter eller ændring i anvendelsen af biologisk bekæmpelse ved hjælp af Bt-proteiner eller virus)

— isolering i terrestriske og akvatiske dyrknings- og opdrætssystemer (f.eks. isolationsafstande inden for plantedyrkning eller forbedring af isolations-systemernes kvalitet inden for fiskeopdræt)

— landbrugsmetoder (dyrkning af GMO'er og landbrug uden anvendelse af GMO'er, herunder økologisk landbrug)

— håndtering uden for landbruget (f.eks. isolationsafstande mellem naturlige habitater og GMO-dyrkningsarealer).

4.2.2. *Trin 2: Evaluering af de mulige konsekvenser af hver enkelt uønsket virkning, såfremt den indtræder*

Omfanget af de mulige konsekvenser af hver enkelt uønsket virkning bør vurderes.

Ud over sandsynligheden for, at de potentielle skadelige egenskaber vil blive en realitet (jf. punkt 4.2.3, trin 3), er konsekvensernes omfang et vigtigt element i risikovurderingen. Omfanget forstås som den udstrækning, hvori konsekvenserne af potentielle farer ved de GMO'er, der udsættes eller markedsføres, vil blive en realitet.

Omfanget skal bedømmes i forhold til sammenligningsgrundlaget og vil ofte være påvirket af følgende faktorer:

— genkonstruktionen

— hver påvist uønsket virkning

— antallet af udsatte GMO'er (omfang)

— det miljø, som GMO'en eller GMO'erne skal udsættes i

— udsætningsvilkårene, herunder kontrolforanstaltninger

— kombinationer af disse faktorer.

For hver enkelt påvist uønsket virkning vurderes konsekvenserne heraf for andre organismer, populationer, arter og økosystemer, som eksponeres for GMO'en. Dette forudsætter indgående viden om det miljø, GMO'en skal udsættes i (f.eks. lokalitet, egn), og om udsætningsmetoden. Konsekvenserne går fra »ubetydelige« eller insignifikante og selvbegrænsende til »betydelige« eller signifikante konsekvenser, som enten har umiddelbare og alvorlige virkninger, eller som på lang sigt kan føre til varige uønskede virkninger.

Omfanget bør om muligt udtrykkes kvantitativt som »betydeligt«, »moderat«, »ringe« eller »ubetydeligt«. Det er i nogle tilfælde ikke muligt at påvise uønskede virkninger i et givet miljø. I sådanne tilfælde vil risikoen ved den pågældende uønskede virkning kunne vurderes som værende »ubetydelig« eller insignifikant.

Følgende kvalitative eksempler kan tjene som illustration. De er hverken definitive eller udtømmende, men skal give et fingerpeg om, hvilke hensyn der kan tages i betragtning ved afvejning af konsekvenserne.

— »Betydelige konsekvenser« kunne være signifikante ændringer i antallet af en eller flere arter af andre organismer, herunder truede og nyttige arter, på kort eller lang sigt. Der kan være tale om reduktion eller fuldstændig udryddelse af en art med deraf følgende negative konsekvenser for det pågældende økosystems og/eller andre dermed forbundne økosystemers funktionsdygtighed. Sådanne ændringer kan ofte være uoprettelige, og eventuel genetablering af økosystemet vil sandsynligvis ske langsomt.

— »Moderate konsekvenser« kunne være signifikante ændringer i andre organismers populationstæthed, men ikke ændringer, som kan føre til fuldstændig udryddelse af en art eller have signifikante virkninger for truede eller nyttige arter. Midlertidige og væsentlige populationsændringer kan medtages i denne kategori, hvis de formodes at være reversible. Også langtidsvirkninger kan medtages, forudsat at der ikke er tale om alvorlige negative virkninger på økosystemets funktionsdygtighed.

— »Ringe konsekvenser« kunne være ikke-signifikante ændringer i populationstætheden hos andre organismer, som ikke fører til fuldstændig udryddelse af en population eller art af andre organismer og ikke har negative virkninger for økosystemets funktionsdygtighed. Kun ikke-truede, ikke-nyttige arter vil kunne påvirkes på kort eller lang sigt.

— »Ubetydelige konsekvenser« betyder ingen signifikante ændringer hos populationer i miljøet eller i økosystemets funktioner.

Eksemplerne ovenfor afspejler GMO'ers potentielle uønskede virkninger for populationer, skønt det i visse tilfælde kan være mere relevant at undersøge de sandsynlige virkninger for individuelle organismer. En given fare kan have mere end én (uønsket) virkning, og der kan også være forskelle i omfanget af de enkelte uønskede virkninger. De uønskede virkninger af en given fare kan være af forskellig art for menneskers sundhed og for landbrugshabitater og naturlige habitater.

De potentielle konsekvenser kan sammenfattes på en sådan måde, at de omfatter alle de økologiske elementer, som kunne påvirkes (f.eks. arter, populationer, trofiske niveauer og økosystemer), herunder den potentielle virkning og usikkerhedsniveauet.

4.2.3. *Trin 3: Evaluering af sandsynligheden for, at hver af de påviste mulige uønskede virkninger indtræder*

En vigtig faktor for vurderingen af sandsynligheden eller muligheden for, at en uønsket virkning indtræder, er egenskaberne ved det miljø, hvori GMO'en (-erne) tænkes udsat, og de forhold, hvorunder udsætningen foregår.

Ud over omfanget af konsekvenserne af farerne (jf. punkt 4.2.2, trin 2) er også sandsynligheden for, at der indtræder uønskede virkninger, et vigtigt element i risikovurderingen. På dette trin vurderes sandsynligheden for, at der vil indtræde uønskede virkninger. I nogle tilfælde bør både sandsynligheden og hyppigheden tages i betragtning. Ligesom på trin 2 (vurdering af de potentielle konsekvenser af hver enkelt uønsket virkning) er vigtige faktorer ved vurdering af sandsynligheden, ud over selve faren, antallet af GMO'er, recipientmiljøet og udsætningsvilkårene. Der skal således tages hensyn til de klimatiske, geografiske, jordbundsspecifikke og demografiske forhold og arterne af dyr og planter i det potentielle recipientmiljø.

Hvad vurdering af overlevelsesevnen angår, er det derfor hensigtsmæssigt at vurdere, hvor stor en del af GMO'erne der kan ventes at overleve, uden hensyntagen til de risikohåndteringsforanstaltninger, der er foreslået i forbindelse med udsætningen eller markedsføringen. Når der sandsynligvis vil forekomme genoverførsel, bør der tages hensyn til det sandsynlige antal eller omfang heraf. Hvis GMO'en har patogene eller toksiske egenskaber, bør det vurderes, hvor stor en del af målorganismerne i miljøet der kan tænkes at blive påvirket.

Sandsynligheden for, at en virkning indtræder, vil også afhænge af de pågældende risikohåndteringsforanstaltninger, som kan forebygge, at den pågældende virkning vil indtræde (f.eks. pollenspredning umuliggjort som følge af ødelæggelse af blomsterstandene).

For hver enkelt påvist uønsket virkning vil det nok ikke være muligt at foretage en kvalitativ vurdering af den relative sandsynlighed for virkningens indtræden, men sandsynligheden kan udtrykkes som »betydelig«, »moderat«, »ringe« eller »ubetydelig«.

Eksemplerne ovenfor afspejler GMO'ers potentielle, uønskede virkninger for populationer, skønt det i visse tilfælde kan være mere relevant at undersøge de sandsynlige virkninger for individuelle organismer. En given fare kan have mere end én (uønsket) virkning, så der kan også være forskelle i sandsynligheden for, at individuelle uønskede virkninger indtræffer. De uønskede virkninger af en given fare kan være af forskellig art for menneskers sundhed og for landbrugshabitater og naturlige habitater.

Sandsynligheden kan sammenfattes på en sådan måde, at den omfatter alle de økologiske elementer, som kunne påvirkes (f.eks. arter, populationer, trofiske niveauer og økosystemer), herunder afværgeforanstaltninger såvel som usikkerhedsniveauet.

4.2.4. *Trin 4: Evaluering af den risiko, som hver enkelt påvist egenskab ved GMO'en eller GMO'erne indebærer*

Der bør ud fra det aktuelle videnskabelige niveau så vidt muligt foretages en estimering af den risiko, som hver påvist egenskab ved en GMO, der kan forårsage uønskede virkninger, indebærer for menneskers sundhed eller miljøet, ved at kombinere sandsynligheden for, at den uønskede virkning indtræder, og konsekvensernes omfang, hvis virkningen indtræder.

På grundlag af konklusionerne af trin 2 og 3 bør der foretages en vurdering af risikoen for uønskede virkninger for hver enkelt af de farer, der er påvist på trin 1. Også her kan det være vanskeligt at foretage en kvantitativ vurdering. Ved vurderingen af de enkelte farer bør følgende tages i betragtning:

— konsekvensernes omfang (»betydeligt«, »moderat«, »ringe« eller »ubetydeligt«)

— sandsynligheden for, at den uønskede virkning indtræffer (»betydelig«, »moderat«, »ringe« eller »ubetydelig«)

— hvis en fare har mere en én uønsket virkning: omfanget af og sandsynligheden for hver enkelt af disse virkninger.

Hver GMO skal behandles på et sag til sag-grundlag. Ethvert forsøg på at kvantificere de ovenstående retningslinjer skal foretages med megen forsigtighed. Hvis f.eks. omfanget af konsekvenserne af en uønsket virkning i et givet tilfælde vurderes som betydeligt, samtidig med at sandsynligheden for virkningens indtræden vurderes som ubetydelig, vil risikoen kunne tage højde for hele spektret fra betydelig til ubetydelig. Resultatet vil afhænge af de nærmere omstændigheder og af anmelderens vægtning af visse faktorer, hvilket bør beskrives og begrundes udførligt i miljørisikovurderingen.

For hver påvist risiko skal den samlede usikkerhed beskrives, og om muligt dokumenteres, f.eks. med:

— antagelser og ekstrapolationer foretaget på forskellige niveauer i miljørisikovurderingen

— forskellige videnskabelige vurderinger og synspunkter

— usikkerheder

— de kendte begrænsninger for afværgeforanstaltninger

— konklusioner, som kan drages af dataene.

Selv om miljørisikovurderingen bør være baseret på kvantificerbare resultater, kan mange af resultaterne af miljørisikovurderingen alligevel ofte kun være kvalitative. Men selv om de endelige resultater af miljørisikovurderingen er kvalitative, bør de nødvendigvis så vidt muligt være relative (f.eks. sammenlignet med en ikke-GMO-reference).

4.2.5. *Trin 5: Anvendelse af strategier for risikohåndtering ved udsætning eller markedsføring af GMO'en (-erne)*

Ved risikovurderingen kan der påvises risici, hvortil der kræves håndteringsforanstaltninger, hvorfor der bør opstilles en håndteringsstrategi.

Inden der gribes til risikohåndtering, bør det ud fra forebyggelseshensyn overvejes at ændre udsætningen — så vidt muligt på en sådan måde, at risikoen bliver ubetydelig. F.eks. bør man i genkonstruktionsprocessen undgå at anvende genetiske elementer, som kan forårsage negative virkninger, eller som er ubekendte. Er dette ikke muligt, bør de pågældende genetiske elementer om muligt fjernes fra GMO'en på et senere stadium, men inden udsætning eller markedsføring.

Dette bør tages i betragtning på trin 1-4. Med risikohåndtering tilstræbes det at kontrollere den påviste risiko og tage højde for usikkerhederne. Forholdsreglerne bør stå i forhold til risikoniveauet og usikkerhedsniveauet. Når der på et senere stadium fremkommer relevante data, skal risikohåndteringen tilpasses de nye data.

Risikohåndteringsforanstaltningerne skal klart rettes mod reduktion af risikoen. Hvis der f.eks. er risiko for, at et gen, der er toksisk for insekter og indsat i en afgrødeplante, overføres til beslægtede plantearter, kunne passende kontrol-foranstaltninger bestå i rumlig eller tidsmæssig isolation fra de beslægtede arter, eller måske kan udsætningen foretages i et andet område, hvor den pågældende risiko (f.eks. plantearter) ikke er til stede.

Håndteringsstrategien kan f.eks. bestå i isolationsforanstaltninger på alle de relevante stadier i håndteringen og anvendelsen af GMO'er. Den kan også omfatte en lang række foranstaltninger, f.eks. forskellige metoder til formeringsmæssig isolation, fysiske eller biologiske barrierer og rensning af maskiner eller beholdere, som har været i berøring med GMO'er, osv.

Den nærmere udformning af risikohåndteringsprocedurerne vil afhænge af:

— anvendelsen af GMO'en (udsætningens eller markedsføringens type og omfang)

— type GMO (f.eks. genmodificerede mikroorganismer, højerestående etårige planter, højerestående planter og dyr med lang levetid, GMO med en eller flere modifikationer, en eller flere forskellige typer GMO'er)

— type habitat generelt (f.eks. biogeokemisk status, klima, forekomst af krydsningspartnere inden for samme og andre arter, oprindelsescentre, forbindelse mellem forskellige habitater)

— agrar habitattype (f.eks. landbrug, skovbrug, akvakultur, landdistrikter, lokaliteternes størrelse, antal forskellige GMO'er)

— type naturligt habitat (f.eks. beskyttede områders tilstand).

Det bør klart anføres, hvad risikohåndteringen indebærer i relation til de nødvendige tilpasninger af eksperimenter, betingelser for markedsføringen osv., og hvilken formindsket risiko som forventes opnået dermed.

4.2.6. *Trin 6: Bestemmelse af den samlede risiko ved GMO'en (-erne)*

Der bør foretages en vurdering af den samlede risiko ved GMO'en (-erne) under hensyntagen til de foreslåede strategier for risikohåndtering.

På grundlag af trin 4 og i givet fald trin 5 bør der foretages en endelig evaluering af den samlede risiko, bl.a. omfanget af og sandsynligheden for uønskede virkninger fra GMO'en, baseret på kombinationen af risiciene ved de forskellige uønskede virkninger, herunder kumulative virkninger fra andre GMO'er. Denne endelige evaluering bør udformes som en sammenfatning af de samlede risici ved udsætningen eller markedsføringen og bør også omfatte de samlede usikkerheder.

5. KONKLUSIONERNE VEDRØRENDE DEN POTENTIELLE MILJØPÅVIRKNING FRA UDSÆTNINGEN ELLER MARKEDSFØRINGEN AF GMO'ERNE

På grundlag af en miljørisikovurdering, der gennemføres i overensstemmelse med de principper og metoder, som er skitseret i afsnit 3 og 4, bør der i anmeldelser i givet fald medtages oplysninger om de punkter, der er anført i punkt D.1 og D.2 i bilag II til direktiv 2001/18/EF, så der på dette grundlag lettere kan drages konklusioner om den potentielle miljøpåvirkning fra udsætningen eller markedsføringen af GMO'erne.

Som følge af den fremtidige udvikling, navnlig for andre GMO'er end planter, kan der blive behov for yderligere vejledning i, hvilke oplysninger der bør gives i anmeldelserne.

6. REVURDERING OG TILPASNING

6.1. Revurdering og tilpasning af en miljørisikovurdering

En miljørisikovurdering bør ikke anses for at være endegyldig. Den bør regelmæssigt revurderes og ajourføres eller måske ændres for at tage hensyn til relevante nye data (i overensstemmelse med artikel 8 eller 20 i direktiv 2001/18/EF). I forbindelse med revurderinger bør man overveje effektiviteten og nøjagtigheden af miljørisiko-vurderingen og risikohåndteringen under hensyntagen til data fra forskning, fra andre udsætninger og fra overvågning. Dette vil også afhænge af det usikkerhedsniveau, der er fastlagt i miljørisikovurderingen.

Efter en sådan revurdering bør miljørisikovurderingen og risikohåndteringen om nødvendigt tilpasses eller forbedres.

6.2. Revurdering og tilpasning af vejledningen om miljørisikovurdering

Som følge af den videre udvikling inden for genetisk modifikation kan det blive nødvendigt at tilpasse bilag II og disse vejledende noter til den tekniske udvikling. En yderligere differentiering af oplysningskravene for de forskellige typer GMO'er, f.eks. encellede organismer, fisk eller insekter, eller særlig brug af GMO'er, som f.eks. udvikling af vacciner, kan være mulig, når der er opnået tilstrækkelig erfaring med anmeldelse af udsætning af specifikke GMO'er i Fællesskabet (bilag III, fjerde afsnit).

Ved revurdering og tilpasning af vejledningen om miljørisikovurdering bør der i givet fald også tages hensyn til behovet for tilpasning til den tekniske udvikling og for udvikling af yderligere vejledning på grundlag af erfaringerne — hvor dette er tilstrækkeligt — med udsætning af specifikke GMO'er i specifikke økosystemer, i overensstemmelse med kriterierne i direktivets bilag V (artikel 7, stk. 1), såvel som på grundlag af erfaringerne med og den foreliggende videnskabelige dokumentation for sikkerheden for menneskers sundhed og for miljøet ved markedsføring af visse GMO'er (artikel 16, stk. 2).

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. juli 2002

om bemyndigelse af Italien til at tillade eksport af en aromatiseret vinbaseret drikkevare, der ikke opfylder bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter

(meddelt under nummer K(2002) 2773)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2002/624/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 af 10. juni 1991 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter [1], senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2061/96 [2], særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Italien har forelagt Kommissionen en anmodning fremsat af en italiensk erhvervsdrivende om fravigelse i henhold til artikel 11 i forordning (EØF) nr. 1601/91, for så vidt angår en aromatiseret vinbaseret drikkevare bestemt til eksport til visse tredjelande.

(2) Den pågældende erhvervsdrivende ønsker at benytte farvestoffet tartrazin (E 102) ved fremstillingen af denne aromatiserede vinbaserede drikkevare.

(3) Det er ikke tilladt at benytte noget farvestof ved fremstillingen af aromatiserede vinbaserede drikkevarer, således som disse er defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 1601/91.

(4) Tartrazin er et levnedsmiddelfarvestof, der er tilladt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/36/EF af 30. juni 1994 om farvestoffer til brug i levnedsmidler [3], ved fremstillingen af andre alkoholholdige drikkevarer og levnedsmidler, der markedsføres i Fællesskabet.

(5) Tartrazin kan påtænkes anvendt i aromatiserede vinbaserede drikkevarer, der er bestemt for de tredjelande, hvor dette tilsætningsstof lovligt kan anvendes i denne type produkt. Den berørte mængde er på 30 000 hl om året. Farvestoffet indebærer ingen risiko for menneskers sundhed i de doser, der er fastsat i de pågældende tredjelandes lovgivning.

(6) De således fremstillede aromatiserede drikkevarer vil ikke blive markedsført i Fællesskabet.

(7) Denne fravigelse er tidsbegrænset, for at det senere på baggrund af erfaringerne på ny kan overvejes, om den er teknisk nødvendig, eller om dens betingelser og udstrækning bør ændres.

(8) Fravigelsen i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Gennemførelseskomitéen for Aromatiserede Vine, Aromatiserede Vinbaserede Drikkevarer og Aromatiserede Cocktails af Vinprodukter —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Italien bemyndiges til indtil den 31. december 2005 at tillade fremstilling og eksport til visse tredjelande af en aromatiseret vinbaseret drikkevare, der er farvet ved hjælp af tartrazin (E 102).

De således fremstillede produkter skal opfylde de gældende forskrifter i de berørte tredjelande. Denne fravigelse gælder for en årlig produktion på 30 000 hl.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 149 af 14.6.1991, s. 1.
[2] EFT L 277 af 30.10.1996, s. 1.
[3] EFT L 237 af 10.9.1994, s. 13.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. juli 2002

om anden ændring af beslutning 2002/383/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Frankrig, Tyskland og Luxembourg

(meddelt under nummer K(2002) 2824)

(EØS-relevant tekst)

(2002/625/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked ([1]), senest ændret ved direktiv 92/118/EØF ([2]), særlig artikel 10, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest ([3]), særlig artikel 29, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der er udbrudt klassisk svinepest i visse grænseområder i Frankrig, Tyskland og Luxembourg.

(2) På grund af handelen med levende svin kan disse udbrud udgøre en fare for bestandene i andre dele af Fællesskabet.

(3) Frankrig, Luxembourg og Tyskland har truffet foranstaltninger i forbindelse med direktiv 2001/89/EF.

(4) Kommissionen har vedtaget beslutning 2002/383/EF af 23. maj 2002 om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Frankrig, Tyskland og Luxembourg ([4]), der blev ændret ved beslutning 2002/538/EF ([5]).

(5) I betragtning af udviklingen i den epidemiologiske situation hos vildsvin i Tyskland er det hensigtsmæssigt at ændre lidt det område, som disse foranstaltninger vedrører. Beslutning 2002/383/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 2002/383/EF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.
([2]) EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.
([3]) EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.
([4]) EFT L 136 af 24.5.2002, s. 22.
([5]) EFT L 173 af 3.7.2002, s. 39.

BILAG

Frankrig:

— det område af departementet Moselle, der ligger nord for Mosel, fra grænsen med Tyskland indtil byen Thionville, og for motorvej A30, fra byen Thionville indtil grænsen med Meurthe-et-Moselle

— det område af departementet Meurthe-et-Moselle, der ligger nord for motorvej A30/hovedvej N52, fra grænsen med departementet Moselle indtil byen Longwy ved grænsen med Belgien.

Tyskland:

— hele området i Rheinland-Pfalz, undtagen området øst for Rhinen

— i Saarland: i Kreis Merzig-Wadern: Mettlach, Merzig, Beckingen, Losheim, Weiskirchen og Wadern; i Kreis Saarlouis: Dillingen, Bous, Ensdorf, Schwalbach, Saarwellingen, Nalbach, Lebach, Schmelz og Saarlouis; i Kreis Sankt Wendel: Nonnweiler, Nohfelden og Tholey

— følgende områder i Nordrhein-Westfalen: i Kreis Euskirchen: Gemeinde Dahlem, Blankenheim og Bad Münstereifel, Schleiden og Stadt Euskirchen; Gemeinde Hellenthal; Gemeinde Kall; Stadt Mechernich; Gemeinde Nettersheim; i Kreis Rhein-Sieg: Stadt Rheinbach, Gemeinde Swisttal; Stadt Meckenheim; i Kreis Aachen: Gemeinde Simmerath og Monschau.

Luxembourg:

— hele området.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. juli 2002

om godkendelse af den plan, Frankrig har forelagt for udryddelse af klassisk svinepest hos vildsvin i departementerne Moselle og Meurthe-et-Moselle

(meddelt under nummer K(2002) 2826)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2002/626/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest [1], særlig artikel 16, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I april 2002 blev der konstateret klassisk svinepest i vildsvinepopulationen i det franske departement Moselle ved grænserne til departementet Meurthe-et-Moselle og Luxembourg og Tyskland.

(2) Efter artikel 16 i direktiv 2001/89/EF har de franske myndigheder forelagt en plan for udryddelse af klassisk svinepest hos vildsvin i Moselle og det tilstødende departement Meurthe-et-Moselle.

(3) Kommissionen har gennemgået den forelagte plan og fundet den i overensstemmelse med direktiv 2001/89/EF.

(4) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den plan, som Frankrig har forelagt for udryddelse af klassisk svinepest hos vildsvin i departementerne Moselle og Meurthe-et-Moselle, godkendes.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 29. juli 2002

om nedsættelse af de europæiske tilsynsmyndigheders gruppe vedrørende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(EØS-relevant tekst)

(2002/627/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der er blevet etableret et nyt regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ([1]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) ([2]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) ([3]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) ([4]).

(2) I alle medlemsstater er der blevet oprettet nationale tilsynsmyndigheder, der forestår de tilsynsopgaver, der er fastsat i de pågældende direktiver, og som Kommissionen skal have meddelelse om i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6 i rammedirektivet. I overensstemmelse med rammedirektivet garanterer medlemsstaterne de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed ved at sikre, at de er juridisk adskilt fra og funktionelt uafhængige af alle organisationer, der udbyder elektroniske kommunikationsnet, udstyr eller tjenester. Medlemsstater, som bevarer ejerskab til eller kontrol over organisationer, der stiller elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester til rådighed, sikrer også, at der er en fuldstændig og effektiv strukturel adskillelse mellem myndighedsopgaverne og de aktiviteter, der er knyttet til ejerskabet eller kontrollen.

(3) Der er forskelle mellem de forskellige medlemsstater med hensyn til, hvilke ansvar og opgaver der er tillagt tilsynsmyndighederne, men de har alle mindst en tilsynsmyndighed, der har til opgave at føre tilsyn med anvendelsen af bestemmelserne, når de er blevet gennemført i den nationale lovgivning, især bestemmelserne vedrørende det løbende tilsyn med markedet.

(4) Det er en væsentlig forudsætning, for at det kan lykkes at udvikle et indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, at de relevante bestemmelser i alle medlemsstater anvendes ensartet. Det nye regelsæt fastlægger de målsætninger, der skal nås, og indeholder en ramme for de nationale tilsynsmyndigheders arbejde, men giver dem samtidig fleksibilitet på visse områder til at anvende bestemmelserne på baggrund af de nationale forhold.

(5) Der bør nedsættes en »de europæiske tilsynsmyndigheders gruppe vedrørende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester« (i det følgende benævnt »gruppen«), som kan rådgive og bistå Kommissionen vedrørende elektronisk kommmunikation.

(6) Gruppen bør tjene som mellemled mellem nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen på en sådan måde, at den bidrager mest muligt til udviklingen af det indre marked. Den bør også muliggøre et samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen på en gennemsigtig måde med henblik på at sikre en sammenhængende anvendelse i alle medlemsstater af regelsættet vedrørende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

(7) Gruppen bør tjene som et forum for refleksion, debat og rådgivning for Kommissionen på det elektroniske kommunikationsområde, herunder spørgsmål i forbindelse med gennemførelse og revision af henstillingen om relevante produkt- og tjenestemarkeder og udarbejdelse af afgørelsen om transnationale markeder.

(8) Der bør opretholdes et nært samarbejde mellem gruppen og det kommunikationspolitiske udvalg, der er nedsat i henhold til rammedirektivet. Gruppens arbejde bør ikke overlappe udvalgets arbejde.

(9) Der bør sikres koordinering med det frekvensudvalg, der er nedsat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvensbeslutningen) ([5]) og den frekvenspolitikgruppe, der er nedsat i henhold til Kommissionens afgørelse 2002/622/EF af 26. juli 2002 om nedsættelse af en

([1]) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.
([2]) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.
([3]) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.
([4]) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.
([5]) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1.

frekvenspolitikgruppe ([1]), og det kontaktudvalg vedrørende fjernsyn uden grænser, der er nedsat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed ([2]) —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Emne

Der nedsættes herved en rådgivende gruppe af de uafhængige nationale tilsynsmyndigheder vedrørende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, kaldet »de europæiske tilsynsmyndigheders gruppe vedrørende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester« (i det følgende benævnt »gruppen«).

Artikel 2

Definition

I denne afgørelse forstås ved »relevant national tilsynsmyndighed« den offentlige myndighed, der er nedsat i hver medlemsstat til at føre tilsyn med den løbende fortolkning og gennemførelse af bestemmelserne i direktiverne om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester som defineret i rammedirektivet.

Artikel 3

Formål

Gruppen rådgiver og bistår Kommissionen med at konsolidere det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Gruppen bør tjene som mellemled mellem nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen på en sådan måde, at den bidrager mest muligt til udviklingen af det indre marked og ensartet gennemførelse af regelsættet vedrørende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i alle medlemsstater.

Artikel 4

Medlemmer

Gruppen sammensættes af cheferne for de enkelte relevante nationale tilsynsmyndigheder i hver medlemsstat eller deres repræsentanter.

Kommissionen skal være repræsenteret på et passende niveau og varetager sekretariatsarbejdet for gruppen.

Artikel 5

Arbejdsgang

På eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen rådgiver og bistår gruppen Kommissionen vedrørende alle spørgsmål i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Gruppen vælger en formand blandt sine medlemmer. Gruppens arbejde kan efter behov foregå i undergrupper og ekspertarbejdsgrupper.

Formanden indkalder til møde i gruppen efter aftale med Kommissionen.

Gruppen fastsætter selv sin forretningsorden, enten ved konsensus eller, hvis der ikke er enighed, med to tredjedeles flertal, idet hver medlemsstat har én stemme, og med forbehold af Kommissionens godkendelse.

Kommissionen skal være repræsenteret på alle møder i gruppen og skal kunne deltage i alle møder i undergrupperne og ekspertarbejdsgrupperne.

Eksperter fra EØS-stater og EU-tiltrædelseskandidatlande kan deltage som observatører i gruppen. Gruppen kan invitere andre eksperter og observatører til at deltage i møderne.

Artikel 6

Høring

Gruppen hører i vid udstrækning og på et tidligt tidspunkt markedsdeltagere, forbrugere og slutbrugere på en åben og gennemsigtig måde.

Artikel 7

Fortrolighed

Uden at dette i øvrigt indskrænker bestemmelserne i EF-traktatens artikel 287, er medlemmer af gruppen, observatører og alle andre deltagere forpligtet til ikke at videregive oplysninger, som de har fået kendskab til gennem arbejdet i gruppen, dennes undergrupper og ekspertarbejdsgrupper, hvis Kommissionen meddeler dem, at en udbedt udtalelse eller et behandlet spørgsmål er fortroligt. Kommissionen kan i sådanne tilfælde beslutte, at det kun er gruppens medlemmer, der kan deltage i møderne.

Artikel 8

Årsrapport

Gruppen forelægger Kommissionen en årsrapport om sine aktiviteter. Kommissionen fremsender rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt med egne kommentarer.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

([1]) EFT L 198 af 27.7.2002, s. 49.
([2]) EFT L 202 af 30.7.1997, s. 60.

Gruppen påbegynder sit arbejde på afgørelsens ikrafttrædelsesdato.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2002.

På Kommissionens vegne
Erkki LIIKANEN
Medlem af Kommissionen